

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VOR BANK
NUMMER 1 1968

Index 1967

Fortegnelsen omfatter ikke nyt fra foreninger og klubber, personalia, petit-stof, referat af regelmæssigt tilbagevendende begivenheder samt reportage vedrørende åbning, flytning eller ombygning af filialer og afdelinger, med mindre det pågældende stof indeholder oplysninger af særlig interesse.

Tallene efter teksten angiver nr. og side.

Forfatterliste

Andersen, O. Elmo: Kontroltal, 4-21
Bundgaard, Niels T.: Ebeltoft - til fods, 1-6
Dyhr, M.: Situationsbillede, 4-24
Ekebjærg, Ove: Er Handelsbanken ungdommens bank? 1-24
Hansen, Alex: Nordfinanz-Bank Zürich fylder 2 år, 1-15
Hansen, Erik: Telex i Fonds-Afdelingen, 3-18
Jensen, Jørgen Bek: Odense, nutid og fremtid, 4-12
Knudsen, Finn: Vi er alle unge, 2-4
Korst, Mogens: Ungdommen går i Handelsbanken, 2-5
Krisand, J.: Den skaldede sangerinde, 3-7
-: Hvad laver en programmør? 1-8
Kryger, Chr.: Rapport fra Bygningskontoret, 4-4
Loppenthin, Bent: Bankens vidunder, 2-13
Mortensen, Poul E.: Orkney-øerne, 4-24
Nielsen, Torben: Kontorrationalisering i Handelsbanken, et praktisk eksempel, 2-16
Pedersen, B. Carsten, interviews:
Ung i banken, 2-8
Friherreerne i Allégade, 2-18
Hovedsædets telefonomstilling, 3-10
Gås som Vadum laver den, 4-23
-: Dobbelt jubilæum på Børsen, 4-8
Pedersen, Lars: Ordnes betydningsindhold, 3-12
Petersen, Gert: Jorden rundt i 41 dage, 4-20
Raffel, Jan: Cohanco, 3-19
Sorgenfrei, Steen: Teknik og tydelige tal, 3-16
Sørensen, Anne Højholt: HP's børnefest, 1-25
Sørensen, Hardy: 1001 nat på tre døgn, 1-12
Sørensen, J. Marschall: Orden skal der til, 3-4
Wichmann, J.: B.D. i vinden, 1-11
Wünsch, R.: Jussif Bedas' brat stigende karriere og fald (oversættelse), 1-18
-: Udlandsarbejdet i The National Bank of Commerce i Tanzania, 3-13

Emneliste

Aldersfordeling, 2-4
Betjentadministrationen, 2-16
Bygningskontoret, 4-4
Børsbygningen, 4-8
Børsnoteringen, 4-10
Danske Bankers Fællesrepræsentation, 4-18
Depotcentral, 1-20
Devalueringer, 4-24
Ebeltoft, 1-6
Filialer
Hirtshals, 2-21
Korsør, 1-16
Maribo, 1-17
Odense, 4-14
Forretningsorden, 3-4
Grosserer-Societetet, 4-8
Handelsbankens historie
Direktørudnævnelse, 2-3
Chr. Harhoff, 1-14
Næringsbrev 1873, 4-8
HIF
Besøg fra Lloyds Bank, 2-14
I London, 3-26
Prins Axels pokal, 1-26
HP, 1-25, 4-1
Inter-Bank, Beirut, 1-18
Kommunikation, 3-3mv
Koncentration, 1-10
Kontorrationalisering, 2-16
Køkkenschefen, 4-22
Møntfund, 4-6
Nordfinanz-Bank Zürich, 1-15
Odense, 4-12
Optisk skrift, 3-16
Pensionisternes klub, 2-18
Programmør, 1-8
Public Relations, 1-23, 2-11
Round Table, 4-20
Semantik, 3-12
Tanzania, 3-13
Telefonering, 3-10
Telex, 3-18, 3-21
Uglose
Elevskolen, 3-8
Udlændinge på studieophold, 2-8
Ungdommen på Uglose, 1-11, 2-13, 4-26
Ungdommens bank, 1-24, 2-2, 5mv
Ægypten, 1-12

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN
15. ÅRGANG - NR. 1 - APRIL 1968

Udgivet af

Aktieselskabet Kjøbenhavns Handelsbank

REDAKTION

Kontorchef D. Vittrup, ansvarshavende redaktør
Prokurist Birthe Carsten Pedersen

ADRESSE

Handelsbankens Uddannelsescenter Uglose,
Holmegårdsvej 28, Charlottenlund. Tlf. OR 7800

REDAKTIONSKOMITÉ

Filialdirektør K. Aggerholm, Frederikshavn
Underdirektør N. P. Bager, Aarhus
Kontorchef Knud Bojsen, Udlands-Afdelingen
Kontorchef Niels Bruus, Markeds- og Informations-Afdelingen
Prokurist Jørgen Dige, Planlægnings-Afdelingen
Kontorchef Claus Juhl, Haderslev
Fuldmægtig J. Krisand, Automations-Afdelingen
Fuldmægtig Edith Lajer, Personalekontoret
Filialdirektør H. Larsen, Nykøbing FI.

Foto: K. Leander

Tryk: J. D. Qvist & Komp. Akts.

FORSIDE

Fransk elegance -
her har Banque Nordique til huse

INDHOLD

3 Formanden beretter
4 Tegning af 50 mill. kr.
Handelsbank-aktier
6 Revisionen
8 Rejseholdene rykker ud
10 På inspektion
11 De har arbejdet sammen i 20 år
12 Det årlige filialdirektør- og bestyrelsemøde
13 Sang og klang på Uglose
14 Forvaltnings-Afdelingen
16 Esbjerg - en spillelevende hundredårig
20 Banken set med unge øjne
22 Orienteringsmøder for Handelsbankens erhvervskunder
23 Banque Nordique de Commerce
24 Banken rundt
28 Udnævnelser
29 Fødselsdage m. v.
32 Jubilæer

FORMANDEN beretter...

Bankens ordinære generalforsamling den 1. marts fandt ligesom ifjor sted i Hovedsædets frokoststue.

Højesteretssagfører Bech-Bruun udtalte i sin formandsberetning blandt andet:

»Som det er kommet til udtryk i årsberetningen, har 1967 været et overordentlig godt år - vi kan godt sige rekordår - for banken. Den vækst, der i en række år har kendetegnet bankens virksomhed, fortsatte i 1967. Det gode resultat skyldes ikke alene en forstærket aktivitet i samfundet, men i høj grad også det dygtige arbejde, der under en inspirerende og initiativrig ledelse er

udført af bankens mere end 4.100 medarbejdere. Jeg må også pege på virkningen af den fortsatte rationalisering af bankens organisation og udbygning af bankens EDB-anlæg. På dette anlæg bogføres nu mere end 1.000.000 konti. Forholdet er jo det, at uden anvendelse af de moderne ledelsesprincipper og den høje teknik, som vi har taget i brug, ville banken ikke i dag være i stand til at give sine kunder den betjening og service, som de har krav på.»

I sit resumé af regnskabstallene bemærkede formanden under sin gennemgang af indtægtsposterne blandt andet, at bankens stærkt voksende deltagelse i internationale bankforretninger klart har betydet en stigning i indtjeningen. På posten »Rente af tilgodehavende i udlandet og avance på fremmed mønt m. v.« er der sket en stigning på ikke mindre end 19,8 mill. kr. til 44 mill. kr.

På udgiftssiden redegjorde formanden blandt andet for omkostningskontoens stigning med 34 mill. kr. til 213 mill. kr. Stigningen fordeler sig med 14 mill. kr. på løn-

ninger, 10 mill. kr. på skatter og resten hovedsagelig på tryksager, husleje, belysning o.s.v. Formanden understregede, at vi naturligvis bestræber os på at føre rationaliseringen videre - så vidt som muligt - for derved at begrænse omkostningsstigningerne til det mindst mulige.

Efter gennemgangen af regnskabet konstaterede højesteretssagfører Bech-Bruun, at en forøgelse af antallet af afdelinger og filialer i 1967 med 18 medførte, at der nu er ialt 238 Handelsbank-enheder, og at Handelsbankens karakter af landsbank således yderligere er blevet understreget i det forløbne år.

Højesteretssagfører Bech-Bruun sluttede sin beretning og omtalen af regnskabet med disse ord: »Jeg vil på repræsentantskabets vegne udtale en varm og hjertelig tak til alle, der står sammen om banken, for loyalitet og trofasthed. Denne tak retter jeg til bankens aktionærer, til bankens kunder, og til bankens direktion og de 4.150 medarbejdere, der alle har bidraget til bankens smukke position i dag.»

Tegning af

50 mill. kr.

**Handelsbank-
aktier**

Kontorchef Kaj Sørensen med sin højre hånd: Britha Jensen, der er medlem af H.P.s bestyrelse, men ifølge Sørensen til daglig styrer ham.

PÅ'EN, PÅ'EN, PÅ'EN IGEN - PÅ'EN, PÅ'EN, PÅ'EN IGEN - PÅ'EN, PÅ'EN, PÅ'EN IGEN

På'en igen, Sørensen, tænkte samme, da meddelelsen kom den 7. februar om eftermiddagen, at repræsentantskabet under hensyn til banklovens krav etc. ville stille forslag om udvidelse af bankens aktiekapital med 50 mkr. til 300 mkr.

Nå, lad mig være ærlig, jeg havde tænkt mig muligheden af en sådan udvikling, så helt uforberedt var jeg ikke; jeg læser jo også månedsbalancer.

Allerede i september sidste år begyndte jeg at kigge lidt på eventuelle ændringer i forretningsgangen, for selv om det naturligvis er det samme fra gang til gang - som nogen siger - så passer det ikke helt. Indførelsen af EDB har f. eks. i høj grad indvirket på tryksagernes udformning.

Ved samme tid sendte jeg det første udkast til et cirkulære om beskatning ved salg af tegningsret til kritisk gennemgang på Ju-

ridisk Kontor som følge af de ret gennemgribende ændringer, der i forårets løb var sket i lovgivningen på dette område. Det er ikke Juridisk Kontors skyld, at cirkulæret først blev udsendt den 7. marts. Årsagen var usikkerheden om placeringen af det såkaldt »skattelette« år, der var af betydning for udformningen af visse dele af cirkulæret.

En kær kollega - med »tænkeren« i orden - sagde til mig: »Jeg har læst dit cirkulære; det er godt skrevet; men jeg må indrømme, at jeg forstår ikke meget af det.« Jeg trøstede ham med, at det var han nok ikke ene om. Skulle De være på samme hold, så vid Dem i godt selskab: skattevæsenets folk har også meget svært ved at finde ud af disse meget indviklede regler.

A propos cirkulærer: Hvor er det svært at skrive om noget, som man selv kender ud og ind, så de knapt så kyndige ikke kan være i tvivl om meningen. Derfor er jeg meget taknemlig for opringningerne fra afdelinger og filialer med forespørgsel om forståelsen af det berygtede mammutcirkulære; det fortæller mig, hvor de svage punkter er. Pudsig nok indledes en sådan samtale ofte med: »Det er nok et dumt spørgsmål, men . . .« Dertil kan jeg altid svare, at ingen spørgsmål er dumme, og at det er bedre at spørge én gang for meget end én for lidt - og så lærer jeg samtidig noget om cirkulæreskrivning.

Prokurist Wulff og fuldmægtig Brøndal ser oplagte ud - det var den dag, tegningsretten var i 14.

Kolleger, de er et helt kapitel for sig.

Når man skal arrangere sådan en forestilling, som en Handelsbank-emission er, opdager man først, hvor mange gode af slagsen, man har. Alle står de på pinde for én og gør det med en beredvillighed, der imponerer. Blanketteknikerne, Indkøbskontoret, lagerfolkene, Hvælvingen, Post-Afdelingen, alle - og flere til - er de til rådighed, når jeg fløjter (så jeg er helt flov), og nu ved jeg bl. a., hvorfor det hedder Rotaprint hos Nikolaj på Ottiliavej (nu Nikolaj Plads): De kan tro, at dér løber det det rundt, hurtigt - og med tryk på!

Tak til dem alle og til kollegerne i afdelinger og filialer, som nu slider med et uvant arbejde.

I skrivende stund - som det nu så smukt hedder - d.v.s. første tegningsdag ved halvfjertiden, skuer jeg ud over tropperne. I forgrunden går køkkenchef Vadums søde damer og spreder glæde med deres kaffe- og tekander - uden mad og drikke, ikke sandt - og rundt om ser jeg de 42 kolleger, hvoraf 33 gæster, som udelukkende beskæftiger sig med emissionen, foruden Depot-Afdelingen, som vist nok også er impliceret. Det er en fornøjelse at se, hvor kvikt det går under Westerdahls kyndige ledelse.

Veteranen fra 56, Michael Christensen, er selvfølgelig mødt op for at være med til at ekspedere posten, som vokser fra gang til gang. Og så har vi indkaldt reserverne: Reddersen, der har indtaget sin vante plads ved en tegningsprotokol, samt Carlsen, der med vanlig rutine læser tegningsretsnotaer. Begge nyder til daglig deres otium, men meldte sig straks under fanerne, da trompeten lød.

Når så en af de unge pige-veteraner kommer og siger: »Tak, fordi jeg måtte være med,« ja, så er man lige ved at få tårer i øjnene. Og så ved jeg endda, at der oppe på 1. sal sidder en og græmmer sig, fordi hun ikke fik lov. Men det var ikke min skyld.

Tak for denne gang og på gensyn til . . . ?

Kaj Sørensen.

Her er postholdet med Michael Christensen som ankermand, kraftigt sekunderet af Karen Arp Nielsen og Grønbech; de poster posten igennem.

Carlsen med sine tropper, frøken Koch og frøken Johansen, der skriver tegningsretsnotaer. Holgersen, der ellers er eneheriker her, var løbet sin vej.

Fru Bente Jacobsen og »protokolchef« Reddersen.

Jens Kaas ekspederer ved skranken, mens Westerdahl er gået over på kundernes side.

Revisionschefen i konference med kontorchef J. Friis Nielsen.

REVI

Mange kolleger er nok tilbøjelige til at anse revisionen for noget i retning af et nødvendigt onde, ja vittige hoveder vides endda – lidt ondskabsfuldt – at have anvendt betegnelsen »et unødvendigt onde«.

Spørgsmålet om, hvorvidt revisionen er et onde eller ej, vil jeg lade stå åbent, men vi må nok til en begyndelse slå fast, at revisionen er nødvendig. Det er således foreskrevet i lovgivningen, at der skal være revision i banker. Den revision, der omhandles i banklovens § 14, er den generalforsamlingsvalgte, også ofte betegnet den eksterne revision. I medfør af denne paragraf har Handelsministeriet i 1949 udsendt en bekendtgørelse om bankrevisorers virksomhed. Heri omtales den interne eller daglige revision, der udøves af særligt af banken ansat personale, der ikke under nogen form deltager i ekspedition og bogføring. De generalforsamlingsvalgte revisorer baserer deres virksomhed på den interne revision, og det påhviler dem til gengæld at overvåge, at den interne revisions arbejdsmetoder er betryggende. I mindre banker kan det i og for sig godt forekomme, at de generalforsamlingsvalgte revisorer står for alt revisionsarbejde, men i alle større banker har man et særligt revisionspersonale, en revisionsafdeling, der varetager den daglige revision.

De forskrifter, der er givet af myndighederne angående revisionens opgaver, er kortfattede og fastlægger kun visse principielle

spørgsmål. Der kan derfor være ret betydelig forskel på de metoder, der anvendes i de forskellige banker, og på omfanget af revisionens opgaver. Ligeledes er der i en bank som Handelsbanken i tidens løb sket en stadig udvikling og ændring i revisionens arbejde.

Kontrolbogføring i 30'erne

I gamle dage, hvilket for mit vedkommende vil sige for ca. 35 år siden, var der en revisor i hver afdeling og filial, og revisors – og i store enheder hans medarbejders – opgave var at gennemgå enhver postering eller transaktion dagen efter, at den var udført. Det var ofte et travlt og brydsomt arbejde; man skulle regne alt efter såsom vekslere, fremmed valuta og fonds, og man skulle slå op i de tunge bøger og sætte hak ved enhver postering samt efterregne ny saldo og rente. Jeg har som ganske ung mand været afløser for revisor i en mellemstor filial, og jeg kan sige, at det gjaldt om at skynde sig for hver dag at efterregne og sætte hak ved alt, hvad 10-12 flittige kolleger havde udført den foregående dag. Omtrent på de tider indførte man som noget nyt kontrolbogssystemet, som gik ud på, at revisionen førte et sæt bøger adskilt fra bogholderiets. Dette var særdeles effektivt og vel nok revisionsmæssig det sikreste, vi nogensinde har haft, men det var naturligvis meget arbejdskrævende.

Forenkling under 50'ernes vækst

Da den stærke vækst i bankens virksomhed satte ind i årene efter krigen, måtte man se sig om efter forenklinger i alle grene af bankarbejdet, og også i revisionen. Kontrolbogføringen afskaffedes således omkring 1950, og man gik mere og mere over til at lade medarbejderne kontrollere hinanden i den daglige efterregning og kontering. Nu opstod begrebet vandrerevisor, hvilket var en revisor, som passede flere afdelinger – efter størrelsen 2 til 6. Det siger sig selv, at revisionen mere og mere måtte bygge på den interne kontrol og nøjes med at tage stikprøver og efterregne renter ved »jugement«.

Udbygning under den automatiserede bogføring

Ved overgangen til EDB var det oplagt, at en del af rationaliseringsgevinsten skulle komme frem ved en formindskelse af revisionens arbejde.

Bogføringen blev skarpt adskilt fra ekspeditionen, og det var naturligt at indbygge en række kontrolfunktioner i systemet, således at man i filialerne kontrollerer, at det output, der kommer fra EDB, svarer til det bogføringsmateriale, man har ekspederet og videreregivet til EDB. Den interne kontrol blev således videre udbygget, og den lokale revision bortfaldt undtagen i de største enheder.

Revisionenes struktur under EDB-systemet kan i korte træk beskrives således:

SIONEN

*Af revisionschef
Bjarke Frederiksen*

1. Bilagsrevisionen. Bilagene samles efter behandlingen i EDB i bilagscentre, hvor de gennemgås. Herunder foretages også det store arbejde, der er forbundet med returnering af kunders checks. Endvidere behandler man her kunders reklamationer vedrørende de udsendte kontoudskrifter. Vort princip i Handelsbanken er, at bilagene skal forblive i revisionens væрге, ligesom alle udskrifter skal afsendes af revisionen. Denne opfattelse er langt fra gældende overalt i dansk bankvæsen, idet man i nogle banker leverer bilag og udskrifter til de ekpedierende filialer.

2. Depotkontrol. For depoter føres stadig et kontrolbogholderi på grundlag af depotjournalen.

3. Månedlig inspektion. En gang om måneden besøges filialerne uanmeldt af en revisor, hvis opgave det er at udfærdige overtræksliste og foretage visse stikprøver med henblik på at konstatere, om den interne kontrol fungerer, som den skal.

4. Rejserevisionen. Samtlige 240 enheder skal mindst én gang om året underkastes et fuldstændigt eftersyn og et beholdningseftersyn. Disse eftersyn eller revisioner sker selvfølgelig uanmeldt, og de generalforsamlingsvalgte revisorer medvirker i et vist omfang. Eftersynene er et meget vigtigt led i revisionens arbejde. I bekendtgørelsen om bankrevisorers virksomhed er bl. a. foreskrevet, at eftersynene skal omfatte

beholdninger af enhver art, herunder lånedokumenter, sikkerhedsdepoter og opbevaringsdepoter. Det er her på sin plads at nævne, at vi i 1966 udvidede Rejserevisionen med et hold, der har station i Aarhus, og i 1967 med et hold i Odense. Disse hold dækker efterhånden en væsentlig del af filialerne vest for Storebælt og er blevet en meget værdifuld faktor i arbejdet.

Dette var lidt om revisionens arbejde. Som nævnt sker der en stadig ændring i opfattelsen af, hvor meget det er nødvendigt at ofre på dette alter, og vi har nok ikke set det sidste. Skal jeg som en mand med mange års alsidig erfaring i bankens arbejde, der i de unge år har snuset ganske lidt til revision og i en moden alder har fået det til opgave, fremsætte et indtryk af revisionsarbejde, kan jeg sige følgende. Man har som medarbejder i revisionen en udmærket lejlighed til at lære bankfaget grundigt. Man ser det hele i perspektiv, og intet vedrørende bankpraksis er en fremmed. På den anden side har man ikke del i det udadvendte arbejde, altså kontakten med kunderne, og heller ikke den tilfredsstillelse det er – hvad enten det foregår på højere eller lavere plan – at være med til at skabe forretningerne. Men alt i alt må jeg kunne sige, at en revisors arbejde er blevet mere interessant end det koncentrerede efterregnings- og afhavningsarbejde, jeg lærte at kende i mine unge år.

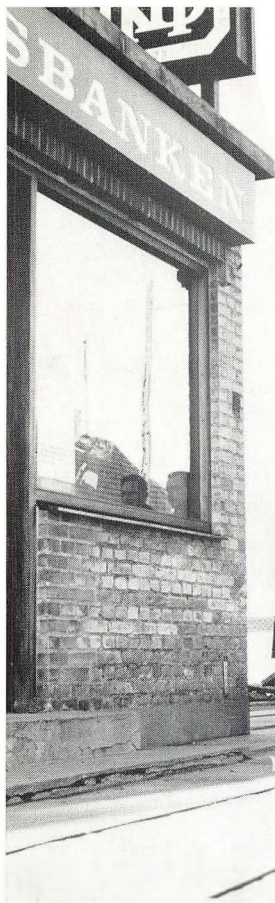
Herunder:

Fotografen var heldig at træffe afdelingschef Jes Hansen ved sit skrivebord i Haderslev Filialen, for her opholder han sig sjældent. Jes Hansen er leder af revisionen i de sønderjydske filialer, og ofte er han på farten. Selv om hans opgave er at udøve kontrol og påtale eventuelle fejl, er Jes Hansen overalt en velset gæst.

Nederst:

Revisor K. B. Rasmussen, Nykøbing filialen, udtaler: »Overgangen fra den gamle bank til Handelsbanken var anstrengende, men interessant. Jeg har i de forløbne 3 år lært en masse – ikke mindst i det år, jeg rejste med rejserevisionen, – det var en dejlig tid.»

Rejseholdene rykker ud...

Denne gang blev det Lillerød.

Ingen ved hvorhen

Ikke engang vores koner får at vide, hvor vi skal hen, når vi rejser af sted for at revidere, siger afdelingschef Hans Hansen. Han og de tre andre ledere af Rejserevisionens hold i København, afdelingscheferne O.-S. Steffensen, Poul Larsen og C. de Lemos, er samlede for at fortælle lidt om livet i denne gren af bankens virksomhed.

- Ifølge sagens natur og bankinspektørens påbud kommer vi uanmeldt, forklarer de Lemos, - og det kan sommetider være lidt svært at gennemføre.

- Kan du huske, da vi måtte kidnappe en bankbetjent i Aarhus? spørger Steffensen.

- Ja, Hans Hansen fortæller, at han var kommet til Aarhus en søndag aften, og da

han mandag morgen tillod sig at smutte over på den anden side af gaden til en frisørsalon, dumpede han ned i stolen ved siden af en betjent fra filialen. - Her var gode råd dyre, betjenten skulle jo nødig gå hjem i filialen og fortælle, at vi var på vej. Jeg spurgte med uskyldig mine, om han ville blive savnet, hvis han tog imod en invitation til en kop kaffe, og da han mente, det ikke var tilfældet, tog jeg ham med ned til båden efter de to andre revisorer, og så havde vi ham med os, indtil vi dukkede op i filialen.

- Vi var mere uheldige engang i Viborg, hvor en hotelportier ringede til filialdirektøren og spurgte, hvor mange værelser, det var, der skulle reserveres til revisionen.

- Og så var der den gang, der stod VEL-

Det er ikke meget, bestyrer Rygaard Andersen får lov til at beholde efter Simbolds og Søren Martinusens »razzia«.

KOMMEN på indgangsdøren, da vi mødte op for at revidere i Graasten. Det viste sig dog, at det var afdøde filialdirektør Hejnilds kone, der havde en spøg for - hun ville bilde os ind, at vi var afslørede, og havde hver mandag i en hel måned sat dette velkomstkilt op.

Når revisionen kommer

- Det kan måske være en belastning, når vi kommer anstigende og afdelingen eller filialen skal fremlægge materiale og besvare spørgsmål midt i den travle hverdag - men, hvis de føler det som et besvær, tager de det i hvert fald pænt, siger Poul Larsen. - Ja, men smilet kan alligevel godt være lidt

På Ottiliavej afleverer Steffensen startordre til revisionschefens sekretær, frøken K. L. Poulsen.

- Har De nogen penge i kassen i dag, spørger Ib Simbold frøken Lise Petersen.

- Nåh, ja, Strøm Petersen, selvfølgelig skal De have, hvad De skal bruge.

anstrengt, hvis vi siger »tak, fordi De ville se os«, tilføjer Steffensen leende.

- Vore arbejdsforhold er ret forskellige, nogle steder bliver vi placeret i filialdirektørens kontor under gode, behagelige pladsforhold. Andre steder kan der være meget trangt. De andre mindes, hvordan man i den gamle Husum Afdeling kunne finde Steffensen liggende på maven på kældergulvet for at føre kassekredit-uddrag, fordi der ikke var et sted at sidde. Denne autentiske beretning suppleres under morskab og en række vittigheder, som ikke skal citeres her, med, hvorledes man i nævnte afdeling måtte have hummerkloen udleveret til det petroleumsovarmede rum i gården - og dette så sent som i 1950'erne!

- En interessant side af arbejdet er det, når filialdirektøren har arrangeret besøg hos en kunde, det kan f. eks. være et teglværk, bryggeri, en fiskeeksportør eller en mink-farmer, som er ved at opføre en ny bygning eller skal til at starte en ny produktion. Det giver et helt andet indtryk af et engagement, når man ser, hvad der ligger bag. Kunderne er altid meget imødekommende og positive.

Kommunikation over kaffen

- Når vi kommer rundt i så mange afdelinger og filialer, kan det ikke undgås, at vi sammenligner fremgangsmåderne i arbejdsgangen - og hvis vi har set noget fikst et sted, bringer vi det naturligvis videre, og det sker ofte ved det fælles kaffebord, fortæller de Lemos. - Vi medvirker på den måde til større ensartethed - skraber det dårlige væk og fører det gode med os. Det er os magtpåliggende at hjælpe, hvor vi kommer frem.

Bilerne betyder en lettelse

- Der bliver sendt E.D.B.-journaler ud til os, men vi skal selv bære dem hjem, og det samme gælder materialet fra Kreditkontoret med kort for større engagementer, så hvis vi ikke havde kufferten i den anden hånd, når vi slæber det tunge materiale, kunne vi slet ikke holde balancen, siger Steffensen. - Det er en stor fordel selv at køre bil, det sparer både kræfter og tid.

- Ja, og det giver en dejlig kontakt med landskabet, det er et tiltalende træk ved arbejdet i Rejserevisionen, at vi på turene kan iøle forandringerne i naturen, bemærker Poul Larsen.

Kan li' jobbet

- Vi bliver tit mødt med spørgsmålet: »Er det ikke et rakkerliv?«, men det er det ikke mere, siger Hans Hansen. - Vi har 50-60 ude-dage om året, cirka halvdelen af, da jeg i sin tid begyndte. I dag er rejserne kun en behagelig variation i arbejdet med forfriskende kontakter med nye mennesker.

Steffensen samtykker: - Jeg vil også gerne ramme en pæl igennem den opfattelse, at Rejserevisionen er et skrækeligt sted. Det har jeg aldrig syntes, selv om jeg ikke vil

Viborg filialen invaderes af et Københavnehold og Aarhusholdet. I spidsen afdelingscheferne Hans Hansen og H. Alleslev. Derefter O. A. Hasse og O. Stensgaard Nielsen, København, og halvt skjult Aarhusmændene Møller Christensen og C. Martinsen.

Lederen af Aarhusholdet, Alleslev, konfererer med Hans Hansen og hans medarbejder, fuldmægtig Hasse.

Afdelingschef Poul Larsen er med sine medarbejdere, fuldmægtigene Børge Melkiorsen og O. Riel, i aktion i Falkoner Afdelingen.

Hjemvendt fra revisionsbesøg udarbejder afdelingschef de Lemos på Ottiliavej rapport bistået af sine medarbejdere: fra højre fuldmægtig Fl. Nilsson, de Lemos og fuldmægtig O. Klausen.

lægge skjul på, at vilkårene var ganske hårde, da jeg begyndte. En lørdag i februar 1947 blev jeg kaldt op i Revisions-Afdelingen, og da jeg havde svaret bekræftende på, at jeg kunne spille l'hombre, fik jeg ordre til at rejse til Randers mandag morgen. Som søn af en sekondløjtnant af reserven kunne jeg kun svare »javel«, og mandag morgen stillede jeg på Hovedbanegården klokken 6,30, af en kærlig moder udstyret med flere strikkede trøjer og store støvler for at kunne stå imod strabadserne på rejsen med det gamle damptog, der nåede frem til Randers ved 21-tiden (lyntogene var endnu ikke kommet igang igen efter krigen). Det skal bemærkes, at de første ti spil l'hombre allerede var spillet, inden der var fløjet afgang fra København. Nu i bilernes tidsalder er l'hombre ikke længere en betingelse.

Alle fire er enige om, at man hurtigt vænner sig til at kunne sove hvorsomhelst, - jeg ville såmænd være ligeglad, selv om jeg skulle sove på gulvet eller i en stol, siger de Lemos, men iøvrigt er hotelsengene idag af god standard. - Der er faktisk ikke længere hoteller, hvor vi ikke bryder os om at komme, fortæller Poul Larsen, - men det sker, at man vågner midt om natten og ikke aner, hvor man er - ja, og at man står ud af sengen til den forkerte side, tilføjer Steffensen. - Vi skulle måske også tilføje, at vi er så tæt inde på livet af hinanden, at man ikke kan ha' sure miner - hvis folk er kede af rejselivet, skal de ikke blive i Rejserevisionen.

Familielivet? - Jo, vist går det lidt ud over det. - Nåh, bryder Steffensen ind, - min 11-årige søn spurgte forleden med forventning i stemmen: »Far, skal du ikke snart ud at rejse igen?« »Hvorfor det?« »Jo, for når du ikke er hjemme, bliver der råd til sådan en dejlig mad!« - Ja, der kan man bare høre, siger Hans Hansen, - jeg har foreslået henlæggelse af husholdningspenge, når jeg var borte, men den gik ikke, tværtimod lyder det: »Jeg må ha' nogle flere husholdningspenge, nu har du gået hjemme en hel måned«.

Et godt supplement til bankuddannelsen

Steffensen fremhæver Rejserevisionen som et sted, hvor den unge bankmand hurtigt kommer i berøring med bankproblemer, det ellers ville tage længere tid at nå frem til. - Vi kan ikke i Rejserevisionen uddanne medarbejdere til at være gode bankfolk, men når de unge har været igennem den generelle bankuddannelse, har fået de ønskede eksaminer, så er det en god ide at komme to eller tre år i Rejserevisionen.

Også de tre andre ønsker at lade samtalen munde ud i at anbefale unge og yngre kolleger at søge nogle års tjeneste i Rejserevisionen, idet man her får et godt kendskab til bankens virksomhed på næsten alle områder samt et stort personalkendskab, som kan komme vedkommende til gode senere, hvor i banken han end måtte finde sin placering.

.. på inspektion

Vi har fanget afdelingschef Richard Schultz ved hans månedlige inspektion i Ordrup Afdelingen. Han, afdelingschef G. F. Ulrik og fuldmægtig Svend Wiese foretager månedlig inspektion af de ca. 100 afdelinger i det storkøbenhavnske område.

- Vi har hver godt 30 enheder at tilse, fortæller hr. Schultz. - Vor primære opgave er at udfærdige en overtræksliste til Direktionen. Ved besøget gennemgår vi desuden diverse journaler og ser efter, om EDB-håndbogens forskrifter bliver fulgt, og om markering viser, at der fra afdelingens side har fundet kontrol sted.

Det hjælper med datadisciplinen

- Det kneb ofte med forståelsen af journal-materialet i de første år efter overgangen til EDB. Nu går det langt bedre, og det hænger utvivlsomt for en del sammen med, at man ved Uglemose-kurser har taget dette emne op til indgående behandling. Specielt vi i Revisionen, som har følt skoen trykke, mærker i høj grad, at det var rigtigt af banken at foretage den omfattende kampagne for korrekt behandling af EDB-materialet, som er i gang, siger Schultz.

Det skal her indskydes, at d'herrens Schultz, Ulrik og Wiese også selv i høj grad er med som frontkæmpere i dette oplæringsarbejde vedrørende den automatiserede bogføring. Når de ude på pladserne støder på fejl, lægger de meget arbejde i at bibringe medarbejderne forståelse af problemerne.

- Ja, vi giver den fornødne instruktion og undervisning på stedet, fortæller Schultz.

Er inspektør velkommen?

- Det tror jeg, siger Schultz. - Vi bliver ofte mødt med: »Det var godt, De kom, der er en del, vi gerne vil tale med Dem om«. Det kan være bogføringsspørgsmål, men det kan også være alt muligt andet vedrørende arbejdet i afdelingen.

- Har De noget direkte samarbejde med Ulrik og Wiese? - Ja, i høj grad. Vi har løbende kontakt, og en gang om måneden mødes vi for at diskutere de problemer, vi måtte være stødt på. I en del tilfælde går vi derefter videre med problemerne til revisionschefen, Automations-Afdelingen eller Organisations-Afdelingen.

Udviklingen

- Jeg har været i Revisionen i godt 40 år. Det har været et arbejdsområde med stadig nye opgaver, og jeg vil sige, at den mest interessante fornyelse er den, vi står midt i. Vi har på grund af EDB fået mere tid til at tage os af andre ting end afhakning af tørre tal. Efter min opfattelse gør bankens struktur i dag og i morgen - med de mange små enheder - konsulenttjeneste mere og mere påkrævet, og denne tjeneste må indgå som et helt naturligt led i vor inspektionsvirksomhed, slutter afdelingschef Schultz.

Afdelingschef Schultz gennemgår i Ordrup materialet med bestyrer Aarup Hansen.

DE HAR ARBEJDET SAMMEN

i
20 år

Det er ikke aprilsnar – kontorchef L. H. Christensen Skee og fuldmægtig Edith Jessen har virkelig arbejdet side om side i Hovedsædets Beholdningsrevision siden 1. april 1948 – har i tyve år gået sammen fra afdeling til afdeling for at konstatere, om alt var, hvor det skulle være.

Samarbejdet

Hvordan det begyndte? – Jo, fortæller hr. Skee, da jeg stod over for at skulle have en ny medarbejder, fik jeg – hvad der var sjældent dengang – lov til selv at vælge, hvem jeg ville have.

– Valget faldt på Edith Jessen, provinspigen, der havde været sendt til København for at sætte sig ind i maskinbogholderi – det var dengang, vi havde kontrolbogholderi i Revisionen. Jeg tænkte som så, at når de i Århus kunne give sådan en pige den opgave at skulle tage hjem og lære fra sig, hvad hun havde set, så kunne hun ikke være helt tovlig. Og jeg har ikke fortrudt!

Frøken Jessen siger hertil: – Jeg er fra den tid, da man som pige skulle gå til kontorchefen og bede om lov til at komme på bankskole i modsætning til de unge mænd, der havde obligatorisk skolegang. I 1948 havde jeg været i banken i Århus i tolv år og havde vældigt mod på at blive forflyttet til København. Vi i provinsen, og måske navnlig pigerne, som dengang var i udpræget mindretal, havde fornemmelsen af, at det var i København, det foregik, og at det blandt andet i foreningslivet var københavnernes, der bestemte, hvad der skulle ske. Jeg sagde glad ja til Skee, og jeg har heller ikke fortrudt!

– Vi har et ualmindelig godt samarbejde, frøken Jessen og jeg, siger hr. Skee. – Naturligvis har vi ikke altid været enige gennem de tyve år, men hvem siger, at man skal være det? Vi supplerer hinanden på mange måder, og de grundlæggende principper for arbejdet ser vi ens på.

Arbejdet i Beholdningsrevisionen

– Vi er begge indstillet på, at vort revisionsarbejde må være sådan tilrettelagt –

være sat sådan i system – at ubefæstede sjæle ikke fristes til at foretage sig noget, de ikke burde.

– Ja, supplerer Edith Jessen, – vi kommer ud med tillid til, at tingene er i orden, og konstaterer vi mangler, går vi meget grundigt til værks og finder så godt som altid en naturlig forklaring.

– Området for vor revision? Jo, det er samtlige beholdninger i Hovedsædet, herunder penge, værdipapirer, sølvtøj, kunstgenstande, maskiner, kuponer, emissioner m. m. Her indskyder frøken Jessen, at revision af Personalekontoret i dag beslaglægger en ret stor del af deres tid: – Vi reviderer simpelthen hver eneste medarbejders løn, pension og feriepenge.

– Vi kommer iøvrigt mange steder i byen, for beholdningsrevision i Hovedsædet er ensbetydende med Holmens Kanal, Ottiliavej, H. C. Andersens Boulevard, Nikolaj Plads og Uglemose.

Indsats i organisationslivet

Når disse to populære skikkelser på deres vej rundt i banken altid bliver hilst med glæde, hænger dette måske også i høj grad sammen med, at Edith Jessen og L. H. Christensen Skee begge har gjort en usædvanlig indsats for deres kolleger i bankverdenen.

L. H. Christensen Skee var formand for H.P. 1939–46 og blev derefter formand for Danske Bankfunktionærers Landsforening indtil 1955. Det var i hans formandstid, DBL kom overens med bankerne om at indføre lønregulativer og dyrtidstillægs-ordning.

Frøken Jessen var gennem mange år bestyrelsesmedlem og næstformand i H.P., og hun var en af dommerne i den voldgiftsret, der blev nedsat i forbindelse med overenskomstforhandlingerne i 1959. Det fremskridt for de kvindelige bankfunktionærer, at ligestyrelsesprincippet i 1961 blev anerkendt, skyldes ikke mindst Edith Jessens dygtige og energiske arbejde herfor.

cp

Det årlige FILIALDIREKTØR- OG BESTYRERMØDE

Fredag den 23. februar fandt filialdirektør- og bestyrrermødet sted på Uglemose.

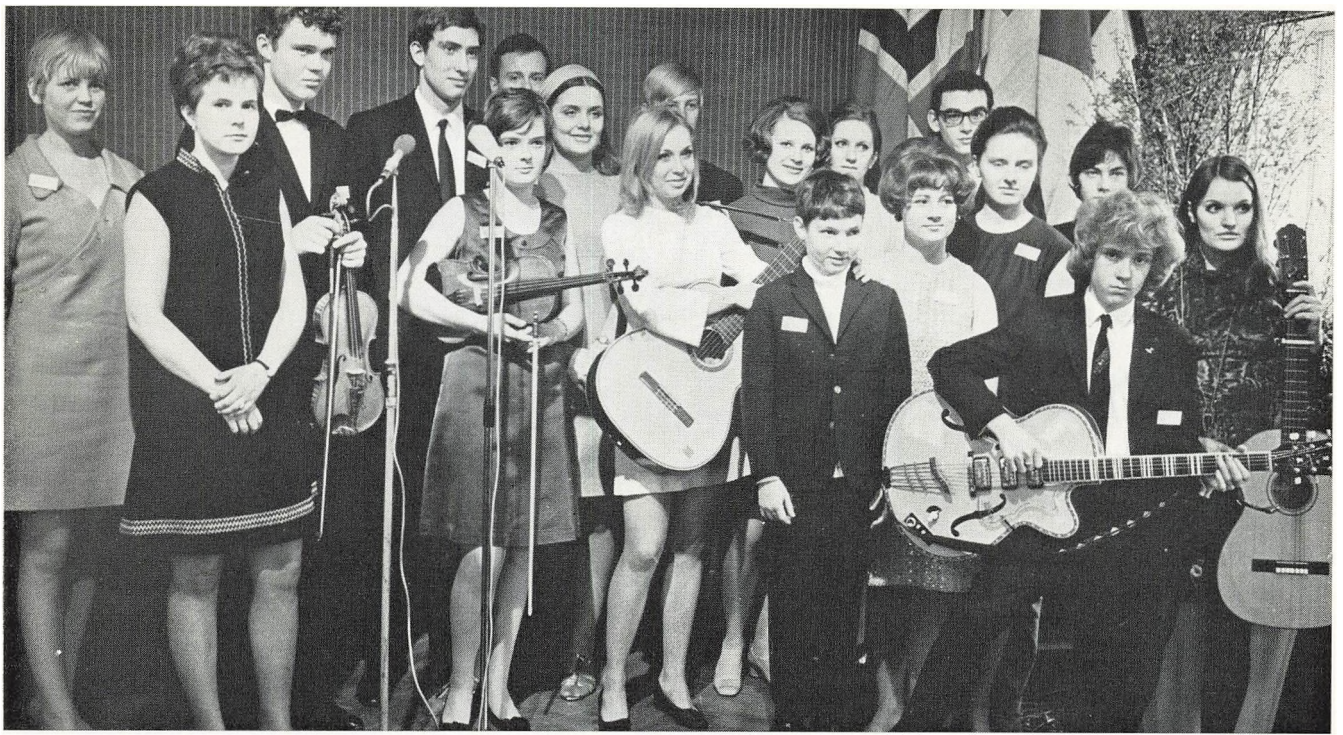
Foredragssalen var fyldt til bristepunktet, da direktør Glashof indledte mødet med Direktionens kommentarer til regnskabet for 1967. Efter en tak til samtlige medarbejdere for godt udført arbejde i det forløbne år overlod direktør Glashof podiet til det »panel«, der ses herover - nemlig fra højre vicedirektør Koefoed, vicedirektør Børge Jensen, vicedirektør Bagge-Petersen, vicedirektør Thaarup og kontorchef Bruus. Pa-

nelet - suppleret med kontorchef Vittrup - belyste i feature-form i de næste par timer regnskabet for 1967 samt prognoserne for 1968 - herunder personalesituationen, ud-dannelsen, kreditforhold, markedsforholdene i ind- og udland etc. etc.

Direktør C. B. Andersen afsluttede mødet med at trække perspektiverne op for de kommende år.

Middagen fandt som sædvanlig sted på Sølyst, og dagen sluttede traditionen tro med hyggeligt samvær på Uglemose.

Sang og klang på Uglemose

Det er uvist, hvorledes Mendelsohn ville have befundet sig i selskab med Pete Seeger - en kendsgerning er det imidlertid, at unge udøvere af de nævnte herrers kompositioner befandt sig udmærket sammen, da Foreningen »Norden« afholdt finale i nordisk musikkonkurrence for amatører i sang og musik på Uglemose lørdag den 2. marts 1968.

28 unge fra Norge, Sverige, Finland og Danmark ankom i løbet af formiddagen til Uglemose for inden frokost at pudse de solo-præstationer af, som skulle serveres ved den spændende finale i Uglemoses foredragssal om eftermiddagen.

Konkurrencens yngste deltager, Semmy Stahlhammer fra Stockholm.

I sin egenskab af tidligere formand for Foreningen »Norden« var direktør Olaf Hedegaard indbudt til at overvære koncerten i spidsen for et publikum, som bestod af spændte forældre og andre interesserede.

Dommerkollegiet - billedet herunder fra venstre: Soloklarinettist Ib Eriksson, pianisten Egil Harder, koncertsanger Niels Holm og harmonikavirtuosen Mogens Ellegaard - havde ikke nogen let opgave. De enkelte præstationer var af meget høj karat og gav et solidt indtryk af musikglæde og talent. Sent på eftermiddagen kunne konkurrencens vindere imidlertid kåres, og resultatet blev, at Sverige tog fem førstepladser, Danmark

to, Norge een, mens Finland måtte rejse hjem uden at blive placeret i toppen.

Danmarks Radio og Norsk Rikskringkasting var til stede og sikrede sig optagelser af koncerten til senere udsendelse.

Ved den efterfølgende middag bød vicedirektør Børge Jensen velkommen og gav udtryk for, hvilken strålende oplevelse det havde været at overvære eftermiddagens koncert.

Efter middagen samledes man om flyglet i havestuen, hvor de unge satte et smukt punktum på en vellykket dag med et rigt holdigt udvalg af dagens koncertprogram.

Gert Petersen.

Dommerkollegiet med vinderen af disciplinen »Serios sang«, den svenske Gunnel Bäckdal.

Handelsbanken
 påtager sig forvaltning
 af båndlagt arv,
 båndlagte gaver,
 legatmidler, fondsmidler
 og kapitaler til særlig
 administration, herunder
 pensionsordninger.

*Af prokurist
 cand. jur.
 Børge Andersen*

Forvaltningsafdelingen

Arbejdsområdet

Hvad laver Forvaltnings-Afdelingen egentlig? Det er et spørgsmål, der ofte stilles af kolleger i banken, og det besvares vist lettest ved at citere § 2 i bankens reglement for Forvaltnings-Afdelingen:

Forvaltnings-Afdelingen modtager til forvaltning bl. a.:

- 1) legatmidler,
- 2) arvemidler, der er båndlagt i henhold til arveladers bestemmelse, herunder båndlagt tvangsarv for myndige personer,
- 3) gaver, hvor gavemodtageren straks kun får rentenydelsen, eller hvor giveren forbeholder sig rentenydelsen,
- 4) kapitaler, der skal udbetales ved opnåelse af en bestemt alder, ægteskabs indgåelse o. lign.,

5) kapitaler, der skal tjene til rentenydelse for trediemand, eller som skal tjene til sikkerhed for forpligtelser, herunder underholdsbidrag,

6) fonds, herunder pensionsfonds, for hvilke der foreligger reglementer eller statutter,

7) kapitaler til særlig administration efter nærmere aftale, herunder pensionsordninger.

Dette, at et forvaltningsdepot er karakteriseret ved den forvaltede kapital oprindelse, frembyder en forskel fra, hvad vi kender fra almindelige opbevaringsdepoter. Før det omtales, hvorledes denne forskel manifesterer sig i arbejdet i afdelingen, vil det imidlertid være naturligt at se lidt på baggrunden for den udvikling, der har været på området i de sidste år.

Arveloven af 1963

Forvaltning af båndlagte kapitaler er en forretning, Handelsbanken har påtaget sig i mange år - Forvaltnings-Afdelingen oprettedes allerede i 1932. Tvangsarv, der ønskedes båndlagt, kunne dog indtil 1963 kun båndlægges i Overformyndieriet eller, for så vidt arvingen var myndig og samtykkede deri, i Bikubens Forvaltningsafdeling. Dette er imidlertid ændret ved den nye arvelov af 1963, hvis § 61 fastslår, at tvangsarv kun kan båndlægges i Overformyndieriet eller i en til et andet pengeinstitut knyttet forvaltningsafdeling, der af justitsministeren er godkendt hertil, idet dog båndlæggelse af en arvinges tvangsarv for tiden indtil han bliver myndig kun kan ske i Overformyndieriet.

Handelsbankens Forvaltnings - Afdeling har ved justitsministeriets skrivelse af 3. april 1964 erhvervet sådan godkendelse.

Det bemærkes, at det ifølge lovens tekst er Forvaltnings-Afdelingen som sådan og ikke bankens enkelte filialer og afdelinger, der er godkendt som forvaltningssted for båndlagt tvangsarv.

Indskrænkning af Overformyndieriets virksomhed

Med baggrund i en i 1964 afgivet betænkning om Overformyndieriet vedtoges som led i et lovkompleks af 8. juni 1966 en ny lov om Overformyndieriet. Herved indskrænkedes Overformyndieriets virksomhedsområde til som hovedregel kun at omfatte

- 1) midler, der tilhører umyndige (med visse undtagelser, især gaver og friarv, der efter givers eller testators bestemmelse skal holdes uden for Overformyndieriet) og
- 2) midler, der tilhører borteblevne personer.

Loven trådte i kraft den 1. oktober 1966, fra hvilken dato båndlæggelse af myndiges midler ikke har kunnet finde sted i Overfor-

Prokurist Børge Andersen der er leder af Forvaltnings-Afdelingen, ses her sammen med sine medarbejdere, fhv. kontorchef i Overformyndieriet H. Schwarz, fuldmægtig Jørgen Hansen og assistent Jørgen Nielsen.

mynderiet. § 61 i arveloven ændredes samtidig i overensstemmelse hermed. Loven om Overformynderiet bestemmer endvidere, at Overformynderiet inden 1. april 1969 skal afgive de midler, der ikke længere hører under dets virksomhedsområde, til en af de godkendte forvaltningsafdelinger (hvoraf der nu er tretten).

Udskillelse fra Depot-Afdelingen

De forannævnte ændringer har betydet, at Handelsbankens Forvaltnings-Afdeling, der hidtil har fungeret som en del af Hovedsædets Depot-Afdeling, nu har fået sit eget personale, der udelukkende varetager forvaltningen af båndlagte kapitaler. Når dette skønnedes formålstjenligt, skyldtes det for det første antallet af forvaltningsdepoter, der måtte påregnes at tilgå banken dels fra Overformynderiet og dels i form af nye kapitaler, der skal båndlægges, og for det andet, at forvaltningen af båndlagte kapitaler på væsentlige punkter adskiller sig fra arbejdet i forbindelse med opbevaringsdepoter, jfr. nedenfor.

Det er naturligvis vanskeligt at skønne over antallet af forvaltningsdepoter, der vil tilgå banken ialt, og den takt, hvori de vil indgå.

Imidlertid fremgår det af den forannævnte betænkning om Overformynderiet, at der derfra skal afgives ialt ca. 12000 depoter. Og selvom det allerede fra starten var klart, at fristen den 1. april 1969 ikke kunne overholdes (den kan ifølge loven forlænges af justitsministeren), vil det forstås, at vi måtte påregne en så stærk indgang, at modtagelse og registrering af kapitalerne ville betyde et væsentligt arbejde for afdelingen.

Endnu er det ikke muligt at sige, hvornår Overformynderiet kan afslutte overførslerne, men det må formentlig påregnes at ville vare endnu et par år.

Justitsministeriet har i en bekendtgørelse af 16. september 1966 fastsat den rækkefølge, hvori midlerne skal afgives. Først afgives båndlagt arv, båndlagt gave og rentenydelseskapitaler, derefter midler anbragt efter bestemmelse i en legatfundats eller lignende dokument samt andre legatmidler og til sidst øvrige midler (7 mindre grupper). Inden for hver gruppe afgives midlerne i den rækkefølge, hvori de er indgået til Overformynderiet - de ældste først.

Rent praktisk kan oplyses, at midlerne afgives, efter at Overformynderiet skriftligt har anmodet den eller de berettigede om at meddele, hvortil de ønsker kapitalen overført.

Forvaltningsdepotets særlige karakter

Hvorved adskiller et forvaltningsdepot sig nu i det daglige arbejde fra et opbevaringsdepot? Først og fremmest derved, at mens et opbevaringsdepot normalt kun indeholder værdipapirer - herunder eventuelt bankbøger - kan et forvaltningsdepot omfatte enten en værdipapirbeholdning eller et kontantbe-

løb eller - hvad der er det normale - begge dele.

En kontantkonto (kapitalkonto) er altså en naturlig del af et forvaltningsdepot. Dette betyder, at man ikke blot skal behandle kuponbeløb efter de for depotet givne instruktioner (kreditering på konto o.s.v.), men at også renter af kapitalkontoen, så snart de er tilskrevet, skal debiteres denne og behandles efter de gældende instruktioner.

En anden forskel er, at et forvaltningsdepots kapital ikke kan formindskes ved udbetalinger (medmindre der er særlig hjemmel hertil i båndlæggelsesgrundlaget eller særlig meddelt tilladelse) eller forøges ved indbetalinger fra kapitalejeren.

At den båndlagte kapital ikke kan formindskes, er en naturlig ting. At den ikke kan forøges hænger sammen med, at arveloven bestemmer, at kapitalejerens kreditorer ikke, så længe han lever, kan søge sig fyldestgjort i den båndlagte kapital, og som følge heraf kan det naturligvis ikke tillades, at han ved indbetaling af frie midler til forvaltningsdepotet kan bringe disse i sikkerhed for sine kreditorer.

Disse bestemmelser kan naturligvis fra en umiddelbar betragtning synes ret lette at overholde, men i praksis medfører de en del vanskeligheder, især i forbindelse med nytegning af aktier. Under den netop overståede udvidelse af Handelsbankens aktiekapital kom vi i mange tilfælde ud for, at kunder, der ikke disponerede over tilstrækkelig kontante midler ved depotet, alligevel ønskede at udnytte adgangen til nytegning på de ved depotet beroende aktier fuldtud ved indbetaling af frie midler. Sagen må da løses ved, at kunden indbetaler det til nytegningen nødvendige beløb og efter tegningen får udleveret værdier svarende til det indbetalte beløb. Forvaltnings-Afdelingen må altså under tegningen holde regnskab med, hvad den enkelte har indbetalt.

Når vi har med forvaltningsdepoter at gøre, er vi jo inde på et delvis ved lov etableret område, for hvilket mange særlige bestemmelser gælder, og dette må afspejle sig i den praktiske tilrettelæggelse af arbejdet og de registreringer, der er nødvendige. Nævnes kan f. eks. kontrollen med at rentenydere stadig lever eller stadig opfylder den eller de for rentenydelsen stillede betingelser samt pligten ifølge arveafgiftsloven til i mange tilfælde at afgive indberetning om udlevering af forvaltede midler ved død m.v.

Endvidere er det jo således, at hvad enten kapitalen, der bestyres under et forvaltningsdepot, er en båndlagt gave, båndlagt arv eller et legat, så giver båndlæggelsesgrundlaget udtryk for bestemte ønsker hos udstederen af båndlæggelsesdokumentet (giveren, testatoren, legatstifteren), og disse ønsker, der kan være meget individuelle, må naturligvis respekteres af Forvaltnings-Afdelingen, og også dette er med til at gøre forvaltningen af båndlagte kapitaler mere kompliceret end behandlingen af opbevaringsdepoter.

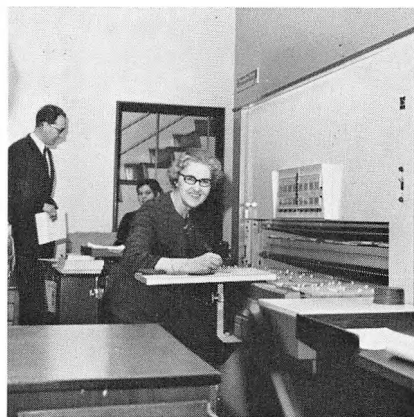
Bankens afdelinger og filialer formidler kontakten til kunderne

Selvom de nævnte karakteristika gør det naturligt, at forvaltningen er henlagt til Forvaltnings-Afdelingen, er bankens filialer og afdelinger det naturlige bindeled til publikum.

Henvendelser fra kunder vil f. eks. kunne tænkes forud for oprettelse af testamente og gavebrev med båndlæggelsesbestemmelser, i forbindelse med effektivering af båndlæggelsesbestemmelser og ikke mindst i forbindelse med Overformynderiets overførsel af båndlagte kapitaler til de godkendte forvaltningsafdelinger.

I de tilfælde, hvor det er muligt at oprette direkte kontakt mellem Forvaltnings-Afdelingen og kunden, vil dette ofte være at foretrække, men er dette ikke praktisk, eller skønnes det unødvendigt, står vi naturligvis til disposition med de oplysninger, der ønskes. Er der tale om en aktuel sag, er det dog naturligt, at Forvaltnings-Afdelingen snarest orienteres - eventuelt ved fremsendelse af materiale, der belyser sagen - således at der på et så tidligt stadium af sagen som muligt kan gives kunden eller dennes sagfører besked på, hvilke oplysninger og dokumenter der skal præsteres.

Dette er en Lektriever

Den store kortbeholder er nylig anskaffet til Hovedsædets Noteringskontor. Fuldmægtig Vibeke Randbøl fortæller:

Maskinen kan rumme 370.000 stk. hukort, der er anbragt i kassetter 8 stk på hver hyld. Når vi trykker på een af knapperne på forsiden af Lektrieveren, kommer den ønskede hylde frem i arbejdshøjde. Maskinen fungerer efter Pater noster systemet.

Hvert kort i Lektrieveren repræsenterer en noteret obligation i de kredit- og hypotekforeninger, som vi repræsenterer.

Lektrieveren erstatter en del almindelige kartotekskabe, hvor man skal styrte rundt på et stort gulv for at få fat i kortene, der tit er anbragt i en ubekvem højde, enten nede ved gulvet eller så højt oppe, at en stige er nødvendig.

ESBJERG -

Esbjergs imponerende fiskerihavn med kutterværfter og statens bedding i forgrunden.

Da det er havnen, der er baggrunden for Esbjergs eksistens, er det naturligt, at der i øjeblikket er store forberedelser til at fejre dagene omkring den 24. april 1968 - 100 års dagen for vedtagelse af loven om anlæg af Esbjerg havn.

I denne artikel skal i anledning af jubilæet kastes et blik dels på selve havnen, dels på Esbjerg by og det Vestjylland, hvis hovedstad den er blevet, og endelig skal vi se lidt på bankens Esbjerg filial.

Havnen

Grunden til, at man for 100 år siden vedtog at bygge en havn på vestkysten, var, at vi i 1864 havde tabt krigen, og at tyskerne som følge deraf havde taget landet næsten helt op til Ribe. Før 1864 var en stor del af den jyske import og eksport gået over Hamborg, men efter afståelsen af Nordslesvig var dette uheldigt på grund af den lange transport gennem fremmed land.

Havnen var derfor i første række beregnet som eksporthavn for danske landbrugsprodukter, og først omkring århundredskiftet begyndte der at komme gang i fiskeriet, således at den også udviklede sig som fiskerihavn. Udviklingen siden da har været fantastisk. Havnen er i dag en af landets største, og som fiskerihavn er den den største.

I sidste finansår eksporteredes over kajerne i Esbjerg ca. 300.000 tons bacon, æg, smør og ost til England svarende til ca.

halvdelen af vor landbrugseksport. Der transporteredes 110.000 passagerer med de moderne rutebåde Esbjerg-Harwich. Og over trafikhavnen indføres årligt ca. 1 mill. tons varer, især foderstoffer, korn, olie og benzin, ja, under isvintre er mængden endnu større, idet Esbjerg havn er landets eneste isfri havn. Dette skyldes dels det varme vand fra Golfstrømmen og dels, at der hver 6. time veksles mellem ebbe og flod med en forskel i vandstanden, der normalt er ca. 1½ meter, men som under de ret hyppige stormperioder kan blive endog meget større.

Nye transportmetoder præger udviklingen

En ny æra er indvarslet med den påbegyndte rationalisering af transporten af landbrugsprodukter til England.

Eksportslagteriernes salgsforening samarbejder med D.F.D.S. om »containerisering« af baconeksporten - der er indtil nu indsat to 2-dæks specialbyggede færger efter det såkaldte roll-on/roll-off princip. En container rummer 10 tons bacon, og hver færgede tager 108 containere. Transportmetoden medfører, at den tid, skibene ligger i havn, nedskæres til nogle få timer imod hidtil flere dage.

En lignende rationalisering er i gang for så vidt angår stykgods, som i højere og højere grad transporteres i containere på »pallets« eller »flats«.

Der er et sådant skred i denne udvikling, at også D.S.B. har besluttet sig til at gøre Esbjerg til container-central.

Dette vil komme til at spille en overordentlig stor rolle for havnens videre udvikling. Det vil kunne forventes, at langt hovedparten af dansk landbrugseksport i løbet af forholdsvis kort tid vil gå over Esbjerg havn.

Den nye form for trafik kræver på grund af den hurtige losning og lastning ikke megen kajplads, men til gengæld store arealer til opmarschplads for containere og til bygning af en planlagt terminal til 16,6 mill. kr. Havnen har da også til dette formål reserveret et areal på ca. 80.000 kvadratmeter.

Udviklingen vil medføre, at Esbjerg for denne transportform vil få hele Danmark som opland, og der er ingen fare for, at man skal komme i pladsnød, idet havnen stadig kan udvides mod sydøst ved opfyldning af vadehavet langs kysten med det mudder og sand, som sandpumpere til sta-

- og sådan så havnen ud i 1869.

en spillevende hundredårig

Containerkajen.

dighed pumper op for at holde indsejlingen over Grådyb Barre åben.

Landets største fiskerihavn

14 pct. af Esbjergs befolkning er fiskere, og fiskerihavnen er hjemsted for ca. 550 nordsøkuttere, der repræsenterer en fjerdedel af den danske fiskerflådes værdi.

Disse kuttere, hvoraf hovedparten er træskibe, er bemanded med fra tre til fem mand, og koster oftest henvend 550.000 kr. pr. stk. De fleste af kutterne er i privat eje, og det økonomiske udbytte af fangsten fordeles med 50 % til kutteren og 50 % til mandskabet, hvorved yngste mand får 6-8 %, 3. mand får 11-13 %, bedstemanden 12-14 % og skipperen 16-18 %. Fanger man intet, kan folkene om bord komme ud for selv at skulle betale forplejningen på turen. På denne måde gøres alle om bord interesserede i at arbejde mest muligt, mens man er på havet, og arbejdsdagen varer fra sol står op, til man ikke længere kan se.

Det er hårde forhold at arbejde under, især når søen viser tænder, og fiskerne bliver - præget af disse barske vilkår - i højere grad end andre befolkningsgrupper individualister med egne meninger om tingene. Det er ikke nogen tilfældighed, at den årlige generalforsamling i deres forening ofte varer to dage.

Der fiskes dels efter konsumfisk og dels efter industrifisk.

Der fanges årlig ca. 35.000 tons konsumfisk: rødspætter, torsk, tunger m. v., og heraf går hovedparten til filetfabrikker, hvor fisken filetteres, dybfryses og derefter eksporteres til mange lande. Der er imidlertid for øjeblikket en del afsætningsvanskeligheder for disse produkter.

Af foderfisk, d.v.s. overfede sild, tobis o.l., landes ca. 250.000 tons, der går direkte til sildeolie- og sildemelsfabrikkerne. Sildemellet indeholder ca. 76 % protein, 12 % fedt og bruges som fodertilskud til husdyr. Hovedparten eksporteres til Amerika.

af kontorchef Vagn Nielsen

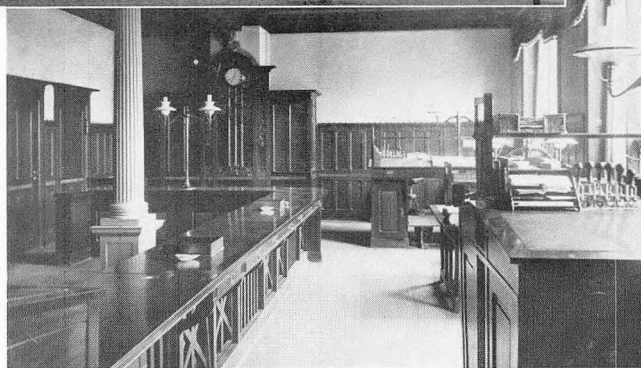
Byen

Esbjerg kan i bogstaveligste forstand betegnes som en gøgeunge. Den blev anlagt i Jerne-Skads sogn, blev i 1894 udskilt som et selvstændigt landsogn og fik nytårsaften 1899 tillagt købstadsrettigheder. I 1914 blev Jerne og Skads delt, pr. 1/4 1945 indlemmedes Jerne sogn i Esbjerg og pr. 1/4 1967 er Skads også blevet sammenlagt med Esbjerg kommune, således at ringen atter er sluttet.

Siden de første esbjergensiske pionerer slog sig ned i Danmarks far-west (eller som

- i 1930 var lastningen af vore landbrugsprodukter mere besværlig.

Esbjerg også kaldtes: Danmarks Chicago), er der sket en enorm udvikling, og i dag er Esbjerg ubestridt Vestjyllands hovedstad.

Esbjergområdet har i dag ca. 71.000 indbyggere, og selve Esbjerg kommune med det nu indlemmede Skads dækker ca. 6.000 ha. Selv om Esbjerg er en ung by og derfor

ikke har mange minder fra gammel tid at vise frem, er der dog nok at se på for turister. Jeg har i en tidligere artikel i Vor Bank beskrevet denne side af byen og vil derfor her hellere trække en anden interessant ting frem, som afspejler de ekspansive tendenser.

Fine uddannelsesmuligheder

Det jævne befolkningsgrundlag, som har været kernen i byens opbygning, må sikkert være årsagen til, at Esbjerg i mange år har haft et af de bedste almene skolevæsen i landet, i hvilken forbindelse det kan nævnes, at de børnehaveklasse, som forskellige

steder i landet oprettes, og hvori børnene vænnes til at gå i skole et år før den almindelige skolegang, har været obligatorisk i alle Esbjergs kommunale skoler siden 1912.

Man er nu i gang med 3. generation i byen, og dette har bevirket, at der i forbindelse med den almindelige velstandsstigning på en gang er kommet skred i mulighederne for videreuddannelse, hvoraf skal nævnes:

Esbjerg Seminarium fra 1956,
Esbjerg Børnehaveseminarium fra 1964,
Statens Sømandsskole fra 1955,
Maskinmesterskolen fra 1964,
Esbjerg Teknikum fra 1964,
Den vestjyske Ingeniørskole fra 1965,

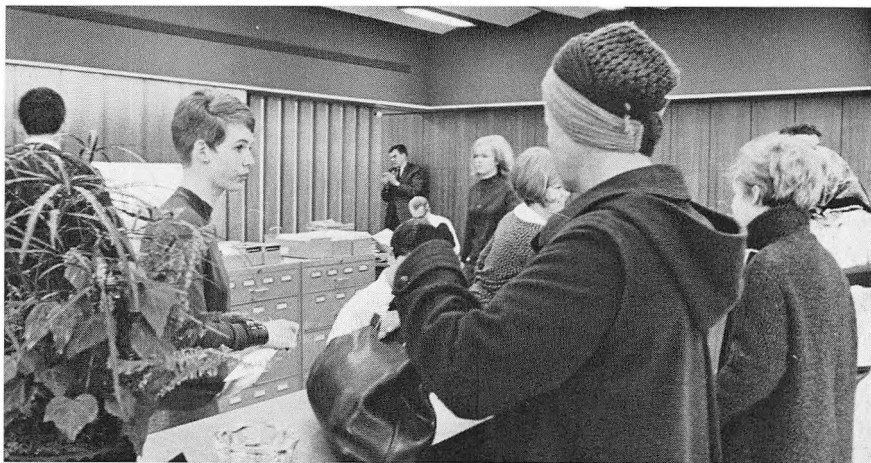
Artiklens forfatter, kontorchef Vagn Nielsen, forelægger en sag for filialdirektør V. Smith.

Vestjysk Specialarbejderskole fra 1965,
Vestjysk Handelshøjskole med afdeling for H.D. fra 1967,
Vestjysk Musikkonservatorium,
Ribe Amts Sygeplejerskole m. fl.

Disse store muligheder for uddannelse bevirker både, at byens egne nu kan blive i byen og dygtiggøre sig, og at unge fra andre egne af landsdelen og landet iøvrigt kommer til Esbjerg.

Byens vækst vil fortsætte

De forhold, som er omtalt vedrørende havnens udvikling, og den omstændighed, at Esbjerg-egnens befolkningstal stiger med ca. 2 % om året, vil bevirke, at den vækst, som har kendetegnet byen i dens relativt korte levetid, vil fortsætte. Man regner med, at Esbjerg og omegn må imødesee en meget kraftig udvikling også i befolkningsmæssig henseende. Befolkningstallet skønnes i 1985 at ville være vokset med ca. 26.000 indbyggere til ca. 95.000 og i år 2000 med yderligere 22.000 til ca. 117.000 personer. Denne forventede udvikling i befolkningstallet sammen med den omstændighed, at 72 % af de fuldførte lejligheder i Esbjerg-området i de seneste år er opført som parcelhuse, vil stille store krav til forøgelsen af byarealet, og det må også forventes, at endnu flere af Esbjergs omegnskommuner in-

den 1/4 1970 er sluttet sammen til en stor-kommune med et areal på ca. 23.000 ha. I den forventede udvikling er der dog ikke taget hensyn til den betydning, det vil få, at der muligvis vil blive placeret et universitet i Esbjerg-området.

Handelsbanken i Esbjerg

Hvorledes er bankens filial i Esbjerg så passet ind i det mønster, som foran er beskrevet?

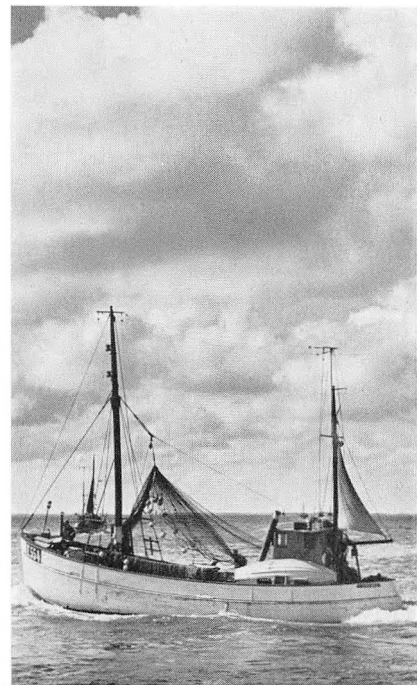
Banken blev stiftet i 1896 som et selvstændigt aktieselskab med en aktiekapital på 125.000 kr. Men denne selvstændige bank blev i 1898 overtaget af Københavns Handelsbank, så det vil ses, at banken allerede dengang overtog mindre provinsbanker. Filialens udvikling er derefter gået støt fremad, og den har en god position i byens liv.

Lokalerne på Torvet er lige blevet ombygget. Ombygningen, der var meget gennemgribende og varede et helt år, har givet filialen de smukkeste tænkelige arbejdsomgivelser.

I forbindelse med ombygningen af filialen er man sammen med Organisations-Afdelingen i gang med at gennemføre et forsøg - det såkaldte Esbjerg eksperiment - som skal vise, om det er muligt at ændre den traditionelle fagopdeling af arbejdet i en filial.

Eksperimentets idé har været beskrevet i Handelsbank-Information.

De foreløbige resultater er meget opmuntrende, og det er tanken at forsøge den nye organisationsform gennemført i vore store og mellemstore filialer, hvis de endelige målinger, som Organisations-Afdelingen vil foretage i april/maj, bekræfter forventningerne til eksperimentet.

I 1965, nr. 3, bragte Vor Bank en samtale med Ove Elkjær, Kultorv, Nanna Hinrichsen, Skodsborg, Vivi Hjortfelt, Vesterbro, Marie-Elisabeth Torp Laursen, Svane-mølle, Kurt Nielsen, Store Kongensgade og Henning Palmund fra Sølvtorv Afdelingen - alle nyansatte elever, som med forventning gik ind til arbejdet i banken.

I februar i år var Kurt Nielsen og Palmund samtidig på kursus på Uglemose, og vi følger her med fornøjelse et forslag fra Kurt Nielsen om at tage tråden op fra den gang.

Ligesom for 2½ år siden sidder vi derfor med de seks elever bænket på Uglemose. Lidt ældre ser de ud, og klogere er de også blevet - de fem har papir på det, idet de fik deres handelsmedhjælpereksamen for et par måneder siden, mens én på grund af senere placering på skolen bliver færdig her i foråret. Den ungdommelige diskussionsiver er imidlertid den samme.

Flyttes eleverne nok?

Det konstateres indledningsvis bordet rundt, at forventningerne til banken som arbejdsplads i det væsentlige er blevet indfriet - alle giver udtryk for, at de befinder sig godt.

- Der er dog visse punkter, der kan give anledning til bemærkninger, siger Kurt Nielsen, - specielt tænker jeg på, at vi er lidt for længe samme sted. Det siges så smukt i annoncerne og på introduktionskurset på Uglemose, at vi får et alsidigt indblik i bankfaget, men man kunne godt flytte eleverne mere, end man gør. Kurt Nielsen sekunderes her af fru Laursen, mens de andre fire er fuldt ud tilfredse på dette punkt og synes, at de får set det hele.

Palmund fortæller, at han efter at have været raden rundt nu har mest lyst til kassen, og at hans chef har lovet, at han bliver videreuddannet på dette område.

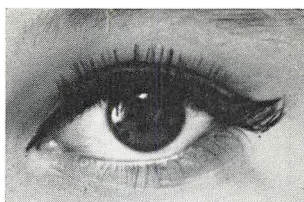
Kunderne

- Den megen flytten er nu ikke altid godt, for kunderne vænner sig til én, bemærker Nanna Hinrichsen, - hos os cirkulerer vi mellem Nærum, Skodsborg og Vedbæk, og kunderne siger tit beklagende: »Hvor er nu hun henne«, eller »hvor er nu han henne?«.

- Man bli'r i godt humør, når der kommer en kunde ind, man kender, siger Elkjær, - så har man bedre forudsætning for at hjælpe, jeg synes, at det er det allermest ved arbejdet at have med kunderne at gøre, at føle, at man kan yde noget, folk har brug for. Det er også tilfredsstillende f. eks. at være lidt deltagende, når man kan mærke, en kunde har behov for det. Og man er jo simpelthen nødt til at følge godt med i aviserne - mange af vore kunder kommer ind på de aktuelle ting, spørger og snakker.

Vil gerne ha' ansvar

Elkjær fremhæver, at de unge har meget ansvar, og det er en rigtig arbejdsmetode, mener han.

BANKEN SET

- Ja, det er rart at få store opgaver, men vi skal ha' nogen i ryggen, tilføjer Kurt Nielsen. - Hos os er vi så få, at vi simpelthen må kunne regne med, at den enkelte vil og kan påtage sig et ansvar, siger Nanna Hinrichsen.

Tonen assistent - elev

Palmund finder, at assistenterne i højere grad end fuldmægtigene vil pointere over for eleverne, at det er dem, der bestemmer, der er tit for stort et skel.

Man er ikke helt enige om dette, det er lettere at komme på bølgelængde med de næsten jævnaldrende assistenter end med de ældre overordnede, mener de andre.

Og forholdet til de yngre elever?

- Det kan godt være svært for os ældre elever at skulle lære de yngre op, siger Kurt Nielsen, - vi er ikke altid helt modne nok til at lære fra os.

Her lyder stærke protester fra de andre.

- Ude hos os lærer eleven en ny elev op, og det går vældig godt, fortæller Vivi Hjortfelt.

Palmund bemærker: Vi kan slet ikke lade være med at gøre noget ved oplæringen af de yngre elever, jo hurtigere vi lærer dem op, jo hurtigere kan de overtage vores arbejde, så vi selv kommer til andet, og jo hurtigere går hele arbejdet fra hånden.

Fru Laursen efterlyser mere skriftlig vejledning, der kan lette instruktionen.

Købmandsskolen

- Synes I ikke, at noget af det, vi lærer til handelsmedhjælpereksamen, er tidsspilde? spørger Kurt Nielsen.

- To timer »erhverv og samfund« om ugen er det i hvert fald, - det er en gentagelse af elementær skolelærdom, siger Vivi Hjortfelt.

- Kontorteknik har ingen berettigelse, mener Nanna Hinrichsen - de demonstrerede maskiner vil man alligevel ikke kunne huske, og der ofres for megen tid på uvedkommende maskiner. Men EDB ville jeg godt have hørt mere om. Palmund finder omvendt, at kontorteknik var det mest interessante på Købmandsskolen, faget giver ud-syn, og teknik er ryggraden i dag.

- Det, vi har haft mest fornøjelse af, er nok korrespondance, engelsk, tysk og bogføring, nævner fru Laursen, og det er de andre stort set enige i.

- Det er afgørende, at man har en inspirerende lærer, siger Vivi Hjortfelt og kommer med et hjertesuk: Man får ikke nok ud af sit bankarbejde med den nuværende ordning, hvor man er på skole 4 timer på en dag - bare man kunne gå på skole en hel dag ad gangen. Her rører hun ved et væsentligt problem, som har sin rod i overenskomst og lovgivning.

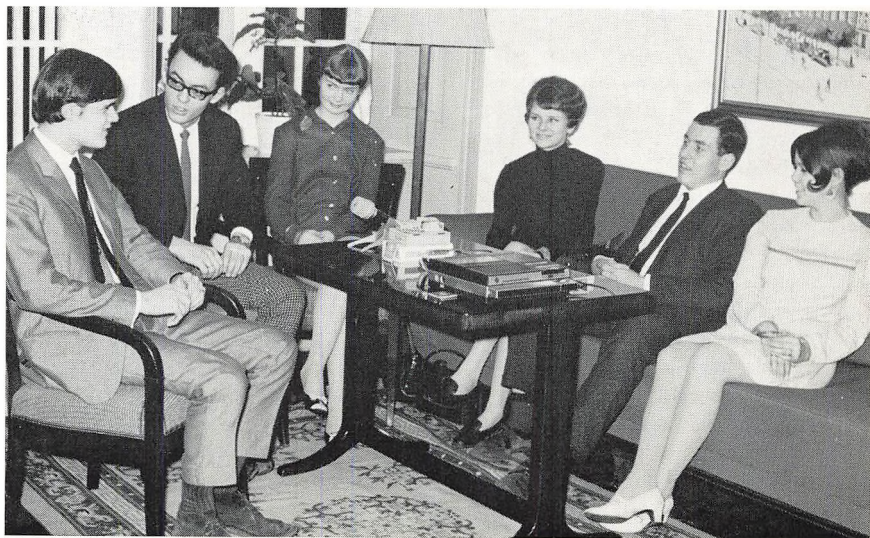
Godt med personalefester

- Der er for få personalefester, siger Nanna Hinrichsen med et smil, da vor lille samtale nærmer sig sin afslutning.

- Ja, det ville være rart at kende flere kolleger i de afdelinger, man ringer til i det daglige, samtykker de øvrige.

Ja, jada - vel mødt på Marienlyst den 19. april!

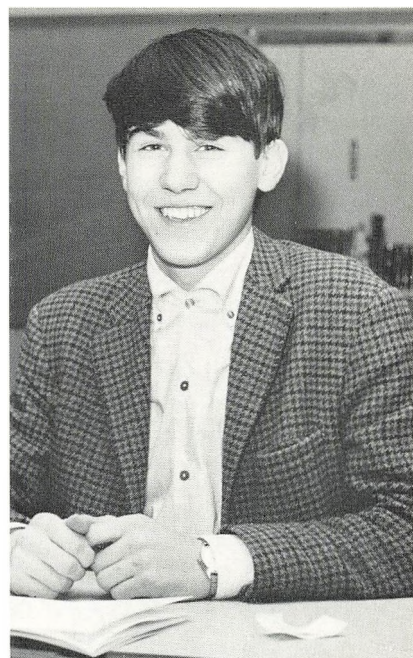
Fra venstre: Elkjær, Palmund, Vivi Hjortfelt, Nanna Hinrichsen, Kurt Nielsen og fru Torp Laursen.

MED UNGE ØJNE..

Seks elever fra '65 gør status

Skoleelev på erhvervspraktik

Mit navn er TORBEN SØRENSEN. Jeg var i erhvervspraktik i Handelsbanken fra den 9. oktober til den 13. oktober, og har gennem skolen fået besked på at sende min stil til Dem.

Jeg takker meget for opholdet i Handelsbanken. Det har været meget værdifuldt for mig, og jeg har besluttet, at jeg vil søge ind i Handelsbanken som elev. Jeg er til enhver tid villig til at komme ind og snakke om det.

Ærbødigst TORBEN SØRENSEN

Fristil

Fortæl om livet på en arbejdsplads

BANK

En bank er en ganske almindelig forretning ligesom f. eks. en slagterforretning. Mens slagteren handler med kød, handler banken med penge. En bank er en meget værdifuld del af et samfund. Banken låner penge ud, som f. eks. til startkapital til en virksomhed, hvorved folk sættes i arbejde. Først skal en arkitekt tegne bygningen, senere skal murer og tømrer i arbejde. Når bygningen er færdig, kommer arbejderne, som skal arbejde på virksomheden. Alle disse folk havde ikke fået arbejde, hvis ikke banken havde lånt pengene ud.

Der er 3 hovedbanker i Danmark, Privatbanken, som var den første, Landmandsbanken og Handelsbanken, som i dag er den største. Handelsbanken har 232 afdelinger og filialer fordelt over hele landet. Hovedsædet er beliggende i København ved Kongens Nytorv.

Der er ansat 12 personer i Langebro Afdelingen på H. C. Andersen's Boulevard. De overordnede tager sig for det meste af værdipapirerne, mens to tager sig af valuta-afdelingen. En, i den afdeling, tager sig af kassen, mens en anden kan erstatte i frokostpauserne og i tilfælde af sygdom.

Eleverne skal i elevtiden have gennemgået alle de former for arbejde, der er i en bank.

Arbejdet i en bank er præget af en del rutinearbejde så som regnskabet, der skal føres hver dag. Arbejdet foregår ret stille, og kun lyden af skrivemaskiner høres.

Lønnen i banken er stigende i takt med alderen, hvis man ikke har gennemgået nogle uddannelser eller er blevet overordnet. Endvidere bliver der for mændenes vedkommende givet halv løn under militærtjenesten. Den første fjerdedel udbetales under

indkaldelsen, medens den sidste fjerdedel betales 1 år efter hjemsendelsen.

For at blive bankelev skal man i almindelighed have realeksamen eller tilsvarende eksamen. Hvis man har studentereksamen, bliver bankuddannelsen 1 år kortere. For at blive bankmand skal man have sans for talbehandling og have ordenssans. Anlæg for sprog er et stort plus. Bankeleven skal i elevtiden gå på handelsskole. Foruden handelsmedhjælpereksamen kan man gå på en 1-årig bankskole, hvorved man stiger i løn. Ligeså kan man tage et 2-årigt korrespondancekursus. Om alle uddannelser gælder det, at banken betaler.

I en bank er alle mandlige ansatte som regel i jakkesæt, hvid skjorte og slips. Kvindernes påklædning kan variere noget mere end herrerne, men for begge køn gælder en pæn og anstændig påklædning.

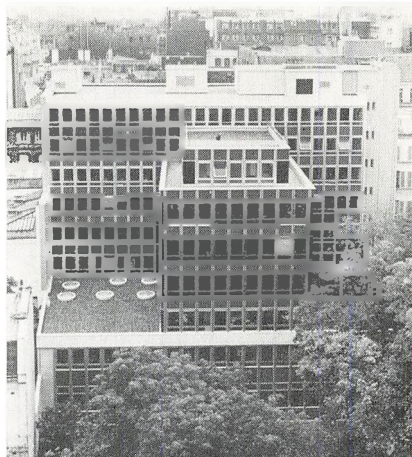
Tonen i en bank er meget nobel og elskværdig ikke alene mellem bank og publikum, men også kollegerne imellem.

Ugen, som iøvrigt var glimrende planlagt, blev delt i tre dele. Den første dag skulle vi møde på Personalekontoret i Handelsbankens hovedsæde, hvor vi fik forevist alle bankens kontorer. Desuden besøgte vi Erichsens Palæ, hvor vi så mødesalene og Erichsens gamle hjem. Om eftermiddagen var vi på besøg i Automations-Afdelingen på Ottiliavej i Valby. Herfra sendes der hver dag lister ud til afdelingerne. På disse lister er kundernes bevægelser bogført. De næste tre dage blev vi spredt for alle vinder i hver sin afdeling, hvor vi blev sat ind i alt om en bank. Den sidste dag skulle vi ud på Handelsbankens uddannelsescenter, hvor vi fik oplysninger om uddannelsen.

Arbejdet i banken tiltalte mig meget, og selv om der skal tid til at komme helt ind i det, der foregår i banken, synes jeg, at jeg fik en hel del ud af det, og jeg agter mig om muligt ind i Handelsbanken.

Så kom Handelsbanken til PARIS!

Handelsbanken har som bekendt i 1964 sammen med Svenska Handelsbanken, den finske Kansallis-Osake-Pankki og Den norske Creditbank overtaget Nordfinanz-Bank Zürich. Senere - nemlig i 1966 - etablerede Handelsbanken et repræsentationskontor i Sao Paulo, Brasilien, og i 1967 åbnede den et »Consultant Office» i Tokyo. Hermed havde banken fået fodfæste inden for EFTA, i Latinamerika og i Det fjerne Østen. Det næste område, hvor banken kom ind, var fællesmarkedet, hvor Handelsbanken den 15. december i fjor sammen med de tre ovenfor nævnte skandinaviske banker overtog et parisisk bankhus, der samtidig skiftede navn fra Union Intercontinentale de Banque til Banque Nordique de Commerce.

BANQUE NORDIQUE

DE COMMERCE

Hvorfor vi etablerer os i udlandet

Man kan nu spørge, hvad baggrunden er for, at skandinaviske banker søger etablering uden for landenes egne grænser? Først og fremmest må der peges på den væsentlige faktor, at alle de skandinaviske lande har en i forhold til de fleste andre lande meget stor udenrigshandel. Der findes omkring 21 millioner skandinaver, som udgør noget under 1 % af verdensbefolkningen - men som til gengæld står for mere end 5 % af verdenshandelen. Importen pr. skandinav pr. år beløber sig til ca. 4.250 kr. - til sammenligning kan nævnes, at f. eks. Englands import pr. capita kun kommer op på 2.300 kr.

En sådan kontakt med omverdenen kræver overordentlig meget af de udenlandske bankforbindelser, som de skandinaviske banker har verden over. Den tanke var derfor nærliggende, at man søgte at skaffe sig »sit eget» et par af de vigtigste steder rundt om i verden - en skandinavisk bank på stedet ville givet være mere værd end forbindelse

med en bank, hvor man først, om man så må sige, skulle »finde Danmark på kortet».

Bedre lånemuligheder, hjælp til etablering

En anden fordel ved at have »sin egen bank» i udlandet ligger i mulighederne for lettere at skaffe vore kunder udenlandske lån - og særligt når disse banker befinder sig i store kapitalcentre, som det er tilfældet med både Nordfinanz-Bank Zürich og Banque Nordique de Commerce. Mange af vore store im- og eksportkunder benytter sig da også af mulighederne for at låne i henhold til § 13 i handelsministeriets bekendtgørelse af 20/6 1961 (»Valutabekendtgørelsen»), som tillader optagelse af korte lån (hovedregel 1 år) i udlandet i forbindelse med im- og eksport.

Også på et andet felt vil det være en fordel for en skandinavisk bank at være repræsenteret ved egen bank i udlandet, nemlig hvor bankens kunder ønsker at etablere sig med datterselskaber i udlandet. Dette finder i stigende grad sted i disse år, hvor markedsdelingerne gør det nødvendigt for

mange virksomheder at etablere sig i f. eks. et EEC-land for at kunne opretholde sin markedsandel inden for området. Her vil en bank på stedet med en indfødt medarbejderstab være til overordentlig stor nytte.

Man må heller ikke undervurdere det incitament, som nydannelser som Nordfinanz-Bank Zürich og Banque Nordique de Commerce er for samarbejdet mellem de fire moderbanker, som gennem forhandlingerne kommer til at berøre stadig større fælles interesseområder og dermed får mulighed for at lave stadig større forretninger sammen.

Facts om Banque Nordique

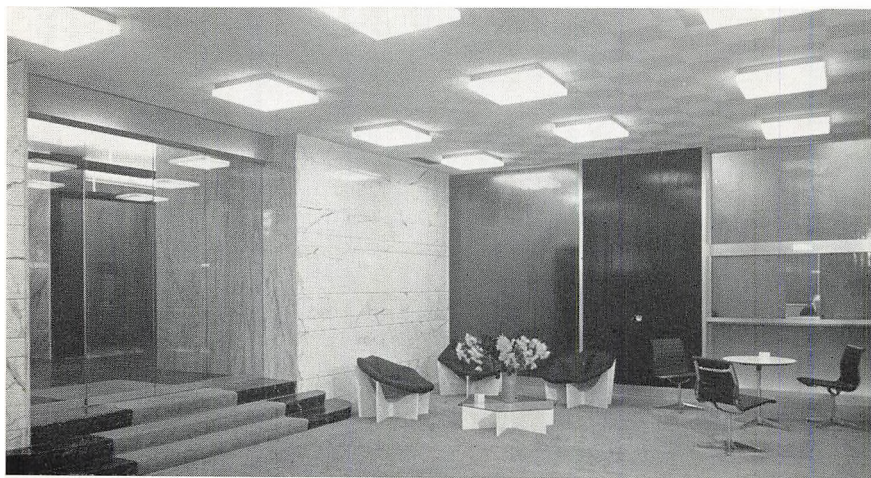
Den parisiske bank, som de fire skandinaviske banker nu har overtaget, blev grundlagt i 1892 som bankierhus under navnet »Joseph Danon et Cie». I 1962 overtoges bankierhuset af det store amerikanske kornfirma »Continental Grain Company», New York, der ønskede at gøre banken til moderbank for firmaets afdelinger i Europa. Planen blev imidlertid skrinlagt, og i stedet kom de skandinaviske banker ind i billedet med det allerede kendte resultat. Banque Nordique de Commerce har sine kontorer i en helt ny bygning i Rue de la Ville-l'Evêque nær ved Madelainekirken. Bygningen ejes gennem et ejendomsselskab af banken og af bygningens anden store beboer, »Compagnie Continentale» (France).

Banken har en aktiekapital på 6 millioner franske francs (svarende til godt 9 mill. kr.), reserver på 2,8 millioner franske francs (4,25 mill. kr.) og en balance - pr. 30. juni 1967 - på 126 millioner franske francs (190 mill. kr.). I modsætning til hvad der er tilfældet med Nordfinanz-Bank Zürich, deltager alle fire deltagere i Banque Nordique de Commerce på lige fod i ejerskabet - p.t. med 20 pct. hver. I Zürich har Svenska Handelsbanken de 60 pct. af aktiekapitalen i Nordfinanz-Bank Zürich og de øvrige deltagerbanks samt de oprindelige ejere hver 10 pct.

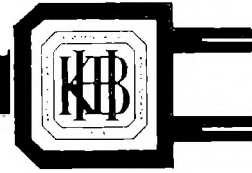
Som formand for bankens bestyrelse fortsætter M. Robert Danon. Posten som viceformand vil gå på omgang mellem udlandscheferne i de fire skandinaviske banker - i første omgang til direktør Edvard Brändström, Svenska Handelsbanken. Som administrerende direktør fortsætter direktør Edouard Lyon. Med tiden vil enkelte skandinaviske bankfolk indtræde i bankens medarbejderstab, men hovedvægten vil blive lagt på franske medarbejdere. I øjeblikket tæller medarbejderstaben 65 personer.

Imidlertid er det hensigten, at Handelsbanken også vil bruge både Banque Nordique de Commerce og Nordfinanz-Bank Zürich til et uddannelsessted for sine unge medarbejdere, som ved kortere eller længere ophold kan lære noget om bankforhold og sprog i de pågældende lande.

N. Eickhoff.

Orienteringsmøder for vore erhvervskunder om **UDENRIGSHANDEL**

Handelsbanken har som bekendt i december måned i fjor indledt en række orienteringsmøder for bankens erhvervskunder. Ideen med eksportør- og importørmøderne er bankens ønske om at informere erhvervslivet om Handelsbankens muligheder for at bistå eksportører og importører på fremmede markeder bl. a. omfattende betalings- og finansieringsformer, kurssikring, kontaktformidling o.s.v.

Introduktionen fandt sted i Kalundborg den 13. december f. å., hvor filialdirektør A. Lindegaard Laursen bød velkommen til 35 erhvervsledere, der som bankens gæster ved en frokost på Jernbanehotellet påhørte indlæg af underdirektør M. Dyhr og kontorcheferne Niels Bruus og Fl. Lumbye.

Møderne, der afvikles enten som frokostmøder eller aftenarrangementer med et let traktement, samler mellem 30-80 deltagere og har indtil nu været afholdt - foruden i Kalundborg - i Randers, Viborg, Tønder, Aabenraa, Sønderborg, Korsør, Odense og Helsingør. I løbet af forårsmånederne vil yderligere en række filialbyer danne rammen omkring lignende arrangementer.

Erhvervskunderne, som bydes velkommen af de respektive filialdirektører, der er vær-

ter ved møderne, orienteres af en repræsentant fra Udlands-Afdelingen, bl. a. om Handelsbankens muligheder for at foretage kurssikring - en fordel mange af bankens kunder benyttede før den seneste devaluering og således sikrede sig mod kurstab, - om importørers og eksportørers adgang til at optage lån i udlandet til finansiering af udenrigshandel og Handelsbankens muligheder for at formidle disse lån.

Endvidere peges på bankens forbedrede muligheder for assistance inden for såvel EFTA som fællesmarkedet, efter Handelsbanken sammen med de øvrige største nordiske banker har overtaget Nordfinanz-Bank Zürich i Schweiz og Banque Nordi-

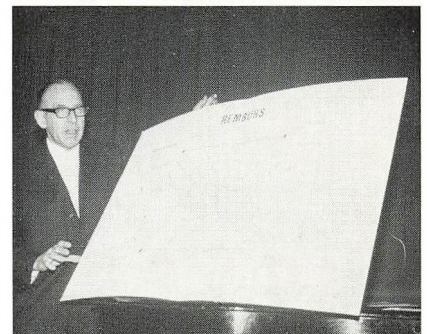
Th. fra oven:

Fuldmægtig E. Kolbo, Markeds- og Informations-Afdelingen orienterer om Handelskontakt-Service. Filialdirektør O. Jørgensen byder velkommen på filialens vegne, tv. direktør J. Freundahl, JF-fabrikken, og th. adm. direktør A. Jepsen, Danfoss A/S, henholdsvis næstformand og formand for filialens tilsynsråd.

Kontorchef A. Henrichsen, Remburs-Afdelingen, viser forretningsgangen i remburs.

Kontorchef H. C. Østergaard, Udlandssekretariatet forklarer Udlands-Afdelingens organisation.

Udsnit af de mere end 70 erhvervsledere, der deltog i mødet på Sønderborg Hus Hotel.

que de Commerce i Paris. I øvrigt omtales vort repræsentationskontor i Sao Paulo, Brasilien, vor konsulent i Tokyo, Japan, samt muligheden for assistance verden over gennem vore mere end 4000 udenlandske bankforbindelser.

En detaljeret redegørelse for de betalingsformer, der oftest forekommer i det internationale handelssamkvem, gives af en medarbejder fra Hovedsædets Remburs-Afdeling.

Fordele for såvel køber som sælger ved benyttelse af remburs gennemgås, ledsaget af en række gode råd baseret på Remburs-Afdelingens store erfaringer på dette område. Også den danske eksportkreditordning, bankens garantiordninger og inkasso bliver omtalt.

Markeds- og Informations-Afdelingen informerer om bankens Handelskontakt-Service. Der er sket en kraftig stigning i antallet af henvendelser fra danske erhvervs virksomheder, der ønsker at benytte denne kontaktservice, selvom flertallet af kontaktsager fortsat modtages fra udenlandske banker.

Det er ikke alene de traditionelle firmaformidlingsager, der er i så hastig udvikling. Det gælder også mere komplicerede kontaktsager, f. eks. bistand ved etablering af licensproduktion, udveksling af know-how-aftaler, produktionssamarbejde o.s.v. Hertil kommer de efterhånden ret mange henvendelser fra udlandet om direkte investeringer i Danmark og også omvendt danske virksomheders forespørgsler om direkte investeringer i udlandet, oprettelse af datterselskaber, salgskontorer m. v.

Endvidere omtales introduktionsbrevene, der udstedes til bankens kunder, og som danske forretningsfolk kan overbringe vore udenlandske bankforbindelser under rejser på fremmede markeder. De udenlandske banker adviseres om kundens besøg i så god tid, at ønskede oplysninger, f. eks. om afsætningsmuligheder, kan ligge parat, når den danske forretningsmand ankommer.

I forbindelse med Handelskontakt-Service informeres kunderne om det store oplysningsmateriale, banken gerne stiller til rådighed - enten gennem Udlandssekretariatet eller Markeds- og Informations-Afdelingen - omhandlende afsætningsforhold, told- og valutabestemmelser, import, told- og valutabestemmelser, import- og eksportregler m. v.

Endelig inviteres bankens erhvervs kunder til at gøre brug af Handelsbankens publikationer, også med henblik på at anvende disse som et kontaktmiddel til udenlandske forretningsforbindelser. Det er i særlig grad »Denmark«, »Danish Economy in brief« og »Scandinavian Market«, der her tænkes på.

Møderne slutter med »spørgetid«, og de mange spørgsmål fra kunderne til indlederne vidner om, at der er behov for orientering om de mange forhold, der knytter sig til handel med udlandet og om den bistand, en moderne bank er i stand til at tilbyde sine erhvervs kunder.

E. Kolbo.

BANKEN RUNDT • BANKEN RUNDT

Med H. P. i Handelsbanken

Jørgen Andersen, Langebro, medlem af H.P.'s bestyrelse, fortæller:

H.P. tog for et par år siden den opgave op at arrangere virksomhedsbesøg for foreningens medlemmer i Københavns-området. I den forløbne tid har medlemmerne bl. a. besøgt Wulff's cigarfabrik, TV-byen i Gladsaxe og Politigården.

Da vi i H.P.'s bestyrelse i efteråret tilrettelagde denne vintersæsons møderække, fik vi den ide, at man jo også med udbytte kunne »besøge« Handelsbanken.

Vi fik Direktionens tilladelse til at afholde en møderække for kollegerne med ægtefælle/ledsager, såvel på Ottiliavej som i Holmens Kanal (Erichsens Palæ). Tilslutningen blev overvældende, vi modtog næsten

700 tilmeldinger, således at vi ialt må afholde 7 rundvisninger.

Tirsdag aften den 20. februar mødte det første hold op i frokoststuen på Ottiliavej. Kontorchef Ole Jacobsen orienterede her i store træk om Ottiliavejs opgaver og funktioner, hvorefter der var rundvisning ved kolleger fra Automations-Afdelingen.

Man så Bilagsrevisionen, som afdelingerne jo har daglig kontakt med, så det var interessant for mange at få en fornemmelse og et indtryk af, hvorledes disse kollegers arbejdsplads er indrettet.

Derefter forevistes det sidste nye inden for kontorverdenen, »kontorlandskabet«, som også er forsøgt her i banken, nemlig i Afregnings-Afdelingen, hvor over 150 kolleger sidder i eet stort lokale uden skille rum.

Det, der vakte den største interesse, var uden tvivl EDB-maskinerne. Her fik man ved selvsyn en fornemmelse af, hvad det i grunden er, der sker, og hvor hurtigt det sker.

Deltagerne blev til slut ført ud til en festlig melodi spillet på en EDB-maskine, og så gik bussen til Holmens Kanal.

Her bød personalechefen, vicedirektør Koefoed på Direktionens vegne velkommen og fortalte om Erichsens Palæ.

I smågrupper blev vi derefter vist rundt i hovedsædets mange forskellige afdelinger,

hvor de kolleger, der havde stillet sig til rådighed som guides, på udmærket måde fremdrog ting af interesse.

Banken var derefter vært ved et traktement i frokoststuen, og i god stemning blev der snakket hyggeligt rundt om ved de festligt dækkede borde.

Mens vi andre havde fri!

Det er altid kedeligt at skulle arbejde, når andre fester eller bare holder fri. Derfor har det vist også altid været en plage for bankfolk at skulle arbejde nytårsaften og nytårsdag, og selvom overgangen til EDB har betydet en væsentlig lettelse på dette punkt, er nytåret stadig frygtet i bankkredse. Det var derfor særdeles velkomment, at sidste nytår faldt således, at der kunne blive hele tre fridage omkring årsskiftet omfattende både den 30. og 31. december.

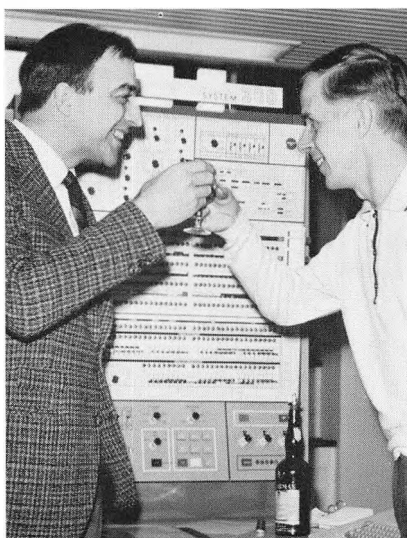
Hvad gjorde det så, at det i adskillige afdelinger og filialer blev temmelig sent fredag den 29., inden de sidste bilag var afsendt til hullecentralen? Man kunne slappe af i tre dage, og når man mødte igen den 2. januar, ville der tilmed ligge et færdigt udkast til driftsregnskabet, som måske ovenikøbet var helt rigtigt og lige til at underskrive.

Men hvad var der sket i mellemtiden?

Rundt omkring på hullecentralerne var man i højeste alarmberedskab den 29. december. Alene på Ottiliavej sad omkring 100 hullefolk og ventede på bilagsmængden, som iøvrigt kom til at slå alle rekorder med over 300.000 bilag. Det var mens influenzaen hærgede landet, men alligevel var der kun tre sygemeldte, og blandt de resterende var arbejdsiveren stor og stemningen høj lige til det sidste, hvilket vil sige ved 5-tiden om morgenen. Så var de sidste bilag og ændringer endelig hullet og stemt af, og også hullefolkene kunne gå hjem til tre fridage.

Tilbage var nu selve behandlingen på elektronanlæggene, og selvom banken disponerede over fire anlæg, var der ingen tid at spille. Inden bogføringen for det nye år skulle påbegyndes, skulle man først igennem en lang række tidskrævende kørsler med rentetilskrivning på samtlige checkkonti, indlån lange og korte, udskrivning af balancer med specifikationer m. v. samt driftsregnskab og statusopgørelse. Hertil kom en række mindre kørsler samt ikke mindst udskrivning af flere hundrede tusinde kontoudskrifter, som også skulle kuverteres og afsendes.

Alligevel kunne alt dette klares af godt en snes mand, som arbejdede på skift uden afbrydelse alle tre »fridage«. Ganske vist skulle der have været holdt en pause nytårsaften og -nat, men på grund af tekniske uheld opstod der så store forsinkelser, at også disse timer måtte tages til hjælp. Da klokken slog 12 nytårsaften, skålede de

Nytårsaften kl. 12 – operatørerne Frode Høeberg og E. Valente Olsen.

tjenstgørende operatører på et godt nytår, mens elektronanlægget skrev renter til på en konto i Grindsted på en brøkdæl af et sekund!

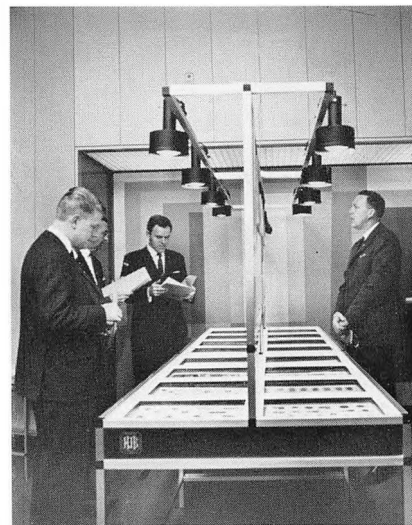
Koordineringen af de fire elektronanlæg, hvoraf det ene var lejet ude i byen, var noget af et puslespil. Dels skulle man hele tiden passe på, at output fra et anlæg var fremstillet således, at det kunne benyttes som input på et andet anlæg, idet ikke alle anlæggene kørte efter de samme normer, og dels måtte de mange kørsler afpasses således, at alle anlæggene hele tiden kunne være i gang uden at skulle vente på hinanden.

At miraklernes tid endnu ikke er forbi blev man klar over 2. nytårsdag, men desværre også at fejlenes tid heller ikke er det. En lille »kommafejl« bliver på et elektronanlæg forstørret mange gange op og kan

komme til at forstyrre næsten alle afdelinger. Alligevel betyder EDB, at man slipper for en masse manuelt arbejde med trivielle optællinger og udregninger. Hvad gør det så, at nogle enkelte filialer må rette et par fejl »i hånden« og selv skrive deres statusopgørelse om? Krisand.

Stærkt besøgt møntudstilling i Odense filialen

Vandrestillingen af kinesiske mønter var i første halvdel af marts i Odense filialen. Billedet er fra åbningsreceptionen, hvor de mange gæster viste stor interesse for samlingen. Udstillingen blev i de 14 dage, den varede, livligt besøgt bl. a. af skoler.

Fra højre: Afdelingsdirektør B. Kragh Rasmussen, Andelsbanken, museumsdirektør, cand. mag. Niels Oxenvad, filialdirektør Gunner Petersen og fuldmægtig F. Willumsen.

Den 7. marts afholdtes på Uglemose en orienteringsaften for Danske Importagenters Manufactur-Sektion. Fra venstre ses grosserer Karl O. Christensen, vicedirektør Børge Jensen, grosserer Martin F. Levin, direktør Haxvig fra International Factors og kontorchef Niels Bruus.

Eickhoff, fru Roll Holm, Leth-Nielsen, Kjøller og Bade foretager den spændende lodtrækning.

Frøken Inge-Lise Jensen beskriver en detalje i et af de smukke tæpper.

Herunder: Henry L. W. Jensens ophængning af orientalske tæpper i Hovedsædets frokoststue.

Generalforsamling og tæppeaften i Kunstforeningen

Onsdag den 13. marts afholdt Kunstforeningen sin årlige generalforsamling på Uglemose under stor tilslutning. Efter valg af kontorchef K. Bojsen som aftenens fornøjelige dirigent, aflagde direktør Dyhr formandsberetning. Foreningen har i det forløbne år arrangeret udstilling af 12 kunstneres værker dels i Hovedsædets og dels i Ottiliavejs kantine. Endvidere har der været forskellige medlemsarrangementer, som løbende har været omtalt i VOR BANK.

Efter generalforsamlingen blev der trukket lod blandt medlemmerne om 20 indkøbte kunstværker.

Som aftenens højdepunkt fortalte derefter den kendte tæppeekspert, frk. Inge-Lise Jensen (Henry L. W. Jensen, Strandgade), om

orientalske håndknyttede tæpper - et friskt og berigende foredrag med demonstration af de forskellige tæppetyper, og alle fik en følelse af, at der skal megen fordybelse og sagkundskab til for virkelig at vide noget om dette meget facinerende emne.

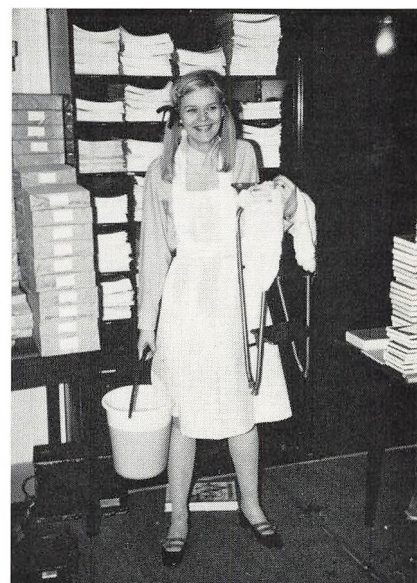
E.R.

Personalefest i Aarhus

Aarhus filialen havde indbudt til fest for personalet med ledsager den 9. marts.

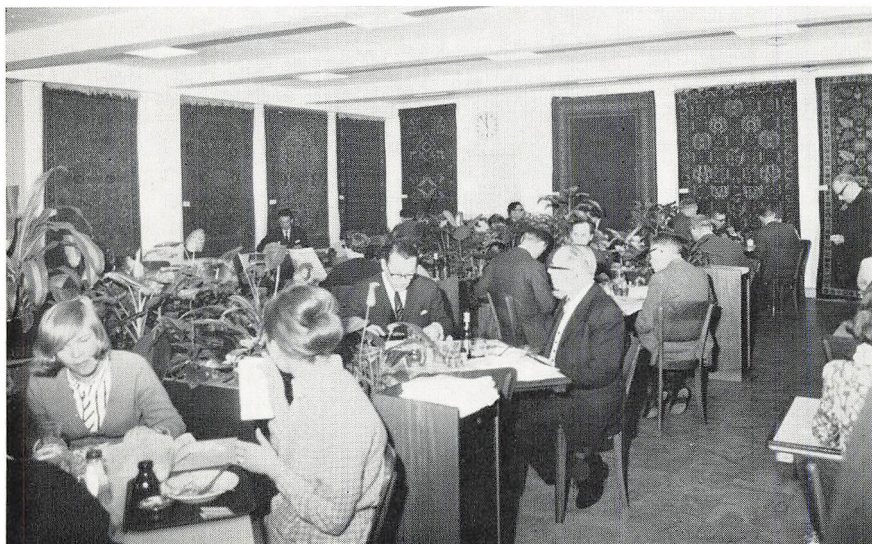
350 forventningsfulde festdeltagere mødte frem på sommerrestauranten »Varna«, som festudvalget havde formået at få åbnet for denne ene aften. Direktør Werdelin-Larsen bød velkommen kl. 19,15, hvorefter festudvalgets formand, hr. Bundgaard, redegjorde for menuen og aftenens program. Da navnene på ingredienserne i menuen »Cabaret Gryde« blev oplæst på en slags fransk, var de fleste meget spændte på, hvad vi egentlig var gået ind til. Men det smagte dejligt. Efter middagen underholdt Simon Rosenbaums Musi-cabaret, hvor Simon Rosenbaum, Nelly Jane, Jytte Elga Olga og Frode Veddinge øgede den gode stemning ved deres indlæg. Da lattermusklerne var lagt lidt i ro, blev dansemusklerne til gengæld rørt til kl. 2,00 til musik af Ellermann's 6 mands orkester. Det var en vellykket fest, og vi glæder os allerede til den næste.

jej

I en kælder . . .

Jutta Lauritsen vil ha', at der skal være rent på hylderne i Uglemoses box, inden skolebøger i hundredvis indsamles og atter spredes blandt de af vore elever, der i april skifter klasser på Købmandsskolen.

2. februar 1968

Om bord på TMS Herkert i den engelske kanal

Er kommet helskindet gennem Biscayabugten og befinder mig nu i den engelske kanal.

Ved at nævne ordet »kanal« kommer jeg til at tænke på alle de kanaler, jeg i mit lange liv har passeret Suezkanalen, Panama-kanalen og Kielerkanalen. Det tager ca. 10-12 timer at passere disse kanaler.

Det tog mig nøjagtig 43 år at passere gennem Holmens Kanal.

Venlig hilsen

Poul E. Petersen

fhv. kontorchef i Hovedsædets
bogholderi - nu friherre

Ungdommen rykkede ind i Værebros Afdelingen på åbningsdagen den 20. februar - og fandt straks hen til ejendomsdirektør Krygers legebord.

Hidtil bedste stævne endte med bank-sejr

Foryggende finale mellem to Viborg-hold, hvor Handelsbanken vandt over Peter Wrå med 2-1. Gengivet fra dagbladet Aktuelt 5. februar.

Efter afslutningen på Viborg Fag- og Firma-sport og Jysk AKTUELTS indendørs fodboldstævne den 2. og 3. februar i idrætshallen ved gymnastikhøjskolen, var der bred enighed om, at dette års stævne var det hidtil bedste. Rent spillemæssigt bød de to dage på meget fin fodbold.

Det vindende hold, Handelsbanken 1, bestod udelukkende af en række funkende talenter, Børge Jessen, Verner Jensen, Henning Holk Jacobsen, Ib Møller Jensen og Jørgen Bay Rasmussen, og de forstod virkelig det lille spil til fulde, således at holdet gik gennem samtlige kampe på en ret overbevisende måde. I finalen mødte Handelsbanken det lige så stærke hold fra Peter Wrå, der bestod af Ole Sørensen, Hans Chr. M. Jensen, Ivan Hougård og Knud Toft, der er kendt fra Stoholms 3. divisionshold, og det blev en finale, hvor der blev spillet meget sikkert fra begge sider. Begge hold var tilsyneladende helt uden nerver, og det var prisværdigt, at der ikke blev taget grove midler i brug for at skaffe sejren hjem. Der var overhovedet ingen tvivl om, at tilskuerne i finalen så stævnets ubetinget bedste hold, og da Handelsbanken i fjor måtte nøjes med andenpladsen, var der lagt op til revanche, hvilket det altså også blev til med en sejr på 2-1. At det var et godt hold, der vandt, ses af, at holdet i puljekampene scorede ikke færre end 22 mål, mens kun et mål passede rede den meget sikre målmand, Børge Jessen.

Nyt fra håndbold-afdelingen

Nu hvor sæsonen nærmer sig sin afslutning, er det vel på sin plads at gøre en slags status.

På spindesiden er forholdet det, at man i modsætning til sidste år har klaret sig fint i turneringen og er blandt de 2-3 første i rækken. En virkelig god præstation, der lover godt for fremtiden. Lidt malurt skal der dog i bageret, idet det har været beskæmmende at se, hvor få spillere der er mødt op til træningen lørdag formiddag i Bellahøj ballonhal. Vi håber dog, det ændrer sig til næste sæson.

I herreafdelingen har vi 4 hold med i turneringen. Her havde vi et unionsmesterskab fra sidste sæson at forsvare. Lad mig sige det straks: »Vi bliver ikke unionsmestre i år«, og ender formentlig på en 3. eller 4. plads i rækken. Vi håber, 2. holdet overlever nedrykningsfaren i den næstfineste række, hvilket er et tilfredsstillende resultat. Derimod må 3. holdet sikkert rykke ned i laveste række igen. Vort nye skud på stammen »Oldboys« holdet har klaret sig pænt, og ender omkring midten af rækken. Her er det dog ikke så meget pointene som dette at møde igen, der betyder noget. Der er jo for de flestes vedkommende tale om en pause fra håndbold på 5-10 år. jd

God badmintonsæson

Sæsonen 1967-68, der nu er ved at være forbi, har været en af de sæsoner, som vi kan være tilfredse med.

Det som glæder os mest er, at der hele sæsonen har været alt optaget. D.v.s. at vi

har haft ca. 80 aktive medlemmer ude hver uge. Et tydeligt bevis på, hvor stort behov der er for motion efter det daglige arbejde i banken. Resultatmæssigt har det været helt på toppen. K.F.I.U.'s Unionsmesterskaber er afgjort, og det var ikke få af vore deltagere, der gik hjem med præmier som bevis på en god placering efter en lang sæsons hårde træning. I holdturneringen har vi som sædvanligt klaret os fint. Det skal gå mærkeligt til, hvis ikke 1. holdet bliver Unionsmestre for sjette gang i træk. Den afgørende kamp spilles den 19. april mod NESA. Vi er favorit, og er da også allerede anmeldt til landsmesterskaberne, hvori de forskellige unionsmestre deltager. 2. holdet bliver placeret midt i mesterrækken, også et fint resultat. 3. holdet var udråbt som vinder af c-rækken, men på grund af en lille misforståelse blev holdet frataget 4 point, hvorefter det ender midt i rækken. Internt er vi i gang med en handikapturnering, hvortil 62 medlemmer har meldt sig. Turneringen afvikles på træningsaftenerne, og vi regner med at have fundet vinderne i slutningen af april.

For en sikkerheds skyld gør jeg her opmærksom på, at de, der er medlemmer i år, skal tilmeldes på ny når den nye sæson starter. De har ikke større ret end nye medlemmer. D.v.s. at hvis der sidder nogen, som kunne tænke sig at deltage i dette ædle spil, så gælder det om at skynde sig, for den der kommer først til mølle, får først malet.

Til slut vil jeg benytte lejligheden til at takke gamle medlemmer for et godt samarbejde i 1967-68.

Benny Lindgren

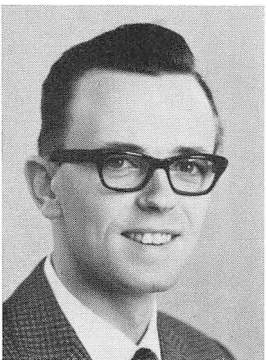
Udnævnelser

Bestyrer Hans Aarup Hansen, Stormbro, er udnævnt til bestyrer af Ordrup Afdelingen pr. 1. februar d. å. H. Aarup Hansen er 35 år og blev ansat i banken i 1950. I den forløbne tid har han gjort tjeneste i Lyngbyvej Afdelingen, Langebro Afdelingen, Store Kongensgade Afdelingen samt siden april 1963 som bestyrer af Stormbro Afdelingen.

Bestyrer Mogens Walther, Langebro, er udnævnt til bestyrer af Bredgade Afdelingen pr. 1. april d. å. Mogens Walther er 52 år og blev ansat i Hovedsædet i 1934. I 1943 kom han til Christianhavn Afdelingen, hvorfra han i april 1955 forflyttedes til Langebro Afdelingen, hvor han blev udnævnt til bestyrer den 1. oktober 1958.

Assistent Ib Skadhauge Jørgensen, Nysted, er udnævnt til bestyrer af Nysted Filialen pr. 1. februar d. å. Ib Skadhauge Jørgensen er 27 år og har været tilknyttet Handelsbanken siden 31. december 1964 med tjeneste i Nykøbing Fl. og Nysted.

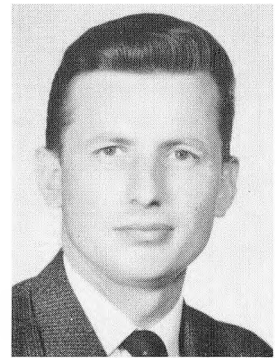
Fuldmægtig Henning Wassmann, Sundby, er ved bestyrer Kruse's pensionering den 30. juni d. å. udnævnt til bestyrer af Sundby Afdelingen pr. 1. juli d. å. Henning Wassmann, der er 34 år, blev ansat i banken med tjeneste i Grøndals Afdelingen i 1951. Efter aftjening af værnepligt kom han i 1956 til Sundby Afdelingen, hvor han siden har gjort tjeneste - fra 1. september 1964 som souschef.

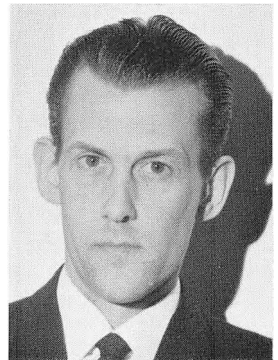
Kontorchef Aage Madsen, Amagertorv, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Stormbro Afdelingen. Aage Madsen er 57 år og blev ansat i 1928 med tjeneste i Gammeltorv Afdelingen. Inden han i 1944 kom til Amagertorv Afdelingen, havde han desuden gjort tjeneste i Kalundborg Filialen og Hovedsædet.

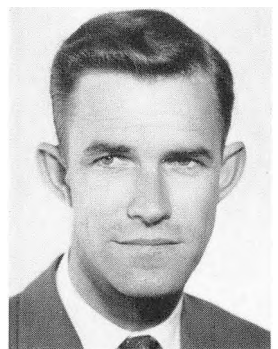
Assistent Leif-Ole Jensen, Lillerød, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til daglig leder af Søllerød-Afdelingen. Leif-Ole Jensen er født i 1943 og blev ansat i banken i 1960. Han har i den forløbne tid gjort tjeneste dels i Lyngby Afdelingen, dels i Hovedbanegaard Afdelingen og siden maj 1966 i Lillerød Filialen.

Fuldmægtig John Dørge, Hammelstrupvej, er pr. 15. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Værebros Afdelingen. John Dørge er 34 år og blev ansat i banken i 1953. I den forløbne tid har han gjort tjeneste i Valby Afdelingen, Falkoner Afdelingen samt siden 1963 i Hammelstrupvej Afdelingen.

Fuldmægtig Søren Iversen, Ordrup, er udnævnt til bestyrer af Langebro Afdelingen pr. 1. april d. å. Søren Iversen, der er 41 år, blev i 1953 ansat i banken med tjeneste i Vesterport Afdelingen. I marts 1966 kom han som souschef til Ordrup Afdelingen, hvor han siden har gjort tjeneste.

Fuldmægtig Bent Fosgrau, Birkerød, er udnævnt til kontorchef og souschef ved Amagertorv Afdelingen pr. 15. februar d. å. Bent Fosgrau er 38 år og blev ansat i banken i 1947. Efter et par år i Birkerød Afdelingen kom han til Hovedsædet, hvorfra han i marts 1961 blev forflyttet til Birkerød Afdelingen.

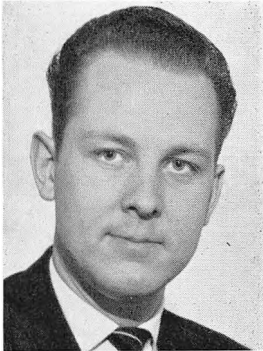
Fuldmægtig, cand. jur. Preben Bisgaard, som netop har afsluttet sin juridiske embedseksamen, er pr. 1. marts d. å. udnævnt til souschef ved Nørrebro Afdelingen. Preben Bisgaard er 36 år og har hidtil gjort tjeneste i Amagertorv Afdelingen.

Assistent Per Wulff, Air Terminal, er pr. 1. marts d. å. udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Air Terminal Afdelingen. Per Wulff er 29 år og blev første gang ansat i banken i 1961. Efter en periode uden for banken blev han i 1963 genansat med tjeneste i Air Terminal Afdelingen.

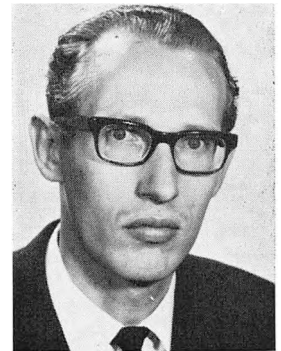
Fuldmægtig, cand. jur. Flemming Pedersen, Juridisk Kontor, er pr. 1. juli d. å. udnævnt til prokurist i Juridisk Kontor. Flemming Pedersen er 40 år og blev ansat i banken i 1953 med tjeneste i Amagertorv Afdelingen. I perioden 1955-1964 var han tilknyttet Revisionen, hvorefter han i februar 1964 kom til Kreditkontoret. I marts 1966 blev han forflyttet til Juridisk Kontor.

Fuldmægtig J. Ramsøe Nielsen, Østerbro, er pr. 1. marts d. å. udnævnt til souschef ved Christianshavn Afdelingen. J. Ramsøe Nielsen er 35 år og blev ansat i banken i 1951. Efter et par år i Gammeltorv Afdelingen kom han i 1955 til Østerbro Afdelingen.

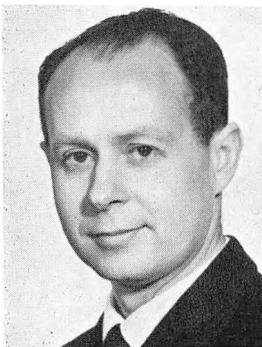
Assistent Erik Birkebæk, Vanløse, er pr. 15. februar d. å. udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Værebro Afdelingen. Erik Birkebæk er 32 år og blev ansat i banken i 1953. Han har tidligere gjort tjeneste i Lyngbyvej Afdelingen, og siden 1958 har han været ansat i Vanløse Afdelingen.

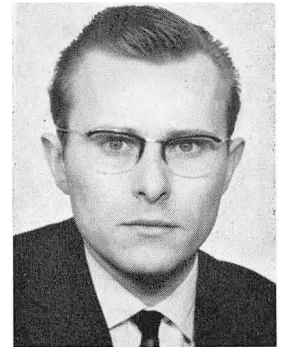
Assistent Jørgen Ahrens, Organisations-Afdelingen, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til fuldmægtig. Jørgen Ahrens er 31 år og blev ansat i banken i 1954. Han har tidligere gjort tjeneste i Lyngbyvej Afdelingen og Hellerup Afdelingen. Efter en periode uden for banken blev han i januar 1967 genansat med tjeneste i Organisations-Afdelingen.

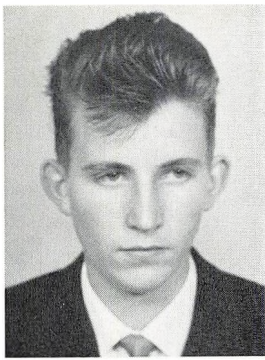
Fuldmægtig Søren Jensen, Sølvtorv, er udnævnt til souschef ved Sølvtorv Afdelingen pr. 1. januar d. å. Søren Jensen er 36 år og har siden sin ansættelse i 1952 gjort tjeneste i Sølvtorv Afdelingen.

Fuldmægtig, cand. jur. Christen Jørgensen, Kreditkontoret, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til prokurist i Juridisk Kontor. Christen Jørgensen er 38 år og blev ansat i bankens Juridiske Kontor i 1957. I marts 1966 forflyttedes han til Kreditkontoret.

Assistent Jørgen Evensen, Afregnings-Afdelingen, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til fuldmægtig. Jørgen Evensen er 27 år og har hidtil gjort tjeneste i Hovedsædets udlåns-afdeling (City), hvorfra han i februar d. å. blev flyttet til Afregnings-Afdelingen.

Assistent Benny Lindgren, Kultorv, er efter fru Kirsten Daugaard Petersen's forflyttelse til Carlsro Afdelingen udnævnt til kasserer ved Brøndby Strand Afdelingen fra den 1. april d. å. Benny Lindgren er 24 år og har været ansat i banken siden 1961 med tjeneste dels i Klampenborg Afdelingen og dels i Kultorv Afdelingen.

Assistent, fru Svea Alke, Carlsro, er pr. 15. februar d. å. udnævnt til kasserer ved Værebros Afdelingen. Fru Alke blev ansat i banken i 1967 med tjeneste i Carlsro Afdelingen.

Assistent Tage Bauer, Valby, er udnævnt til daglig leder af den kommende Kongelundsvej Afdeling Tage Bauer, der er 25 år, blev ansat i banken i 1960 med tjeneste i Sundby Afdelingen. I 1965 blev han forflyttet til Valby Afdelingen, hvor han siden har gjort tjeneste.

Assistent Erik Cramer, Store Kongensgade, er pr. 1. april d. å. udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Hammelstrupvej Afdelingen. Erik Cramer, der er 28 år, har siden sin ansættelse i 1958 været beskæftiget i Store Kongensgade Afdelingen.

Fødselsdage

75 år

2. maj kontormedhjælper Hans Skou, Bedsted-Lø/Løgumkloster.

70 år

24. april fhv. revisionschef J. Løvig, Hovedsædet.
25. april fhv. kontorchef G. Pettersen, Administrations-Afdelingen
19. juni fhv. underdirektør Aage Nielsen, Remburs.
27. juni fhv. bestyrer Kai Hermansen, Sølvtorv.

60 år

17. juni afdelingschef Heinrich Hansen, Kalundborg.

50 år

27. april Aage Dankelev, Teknisk Afdeling.
1. maj prokurist Th. Dahl-Jensen, Aarhus.
16. maj operatør Rikard Kristensen, Hovedsædet.
19. maj underdirektør J. Hetmar, Vordingborg.
24. maj bankbetjent Carl Aage Hansen, Odense
1. juni bankbetjent Poul Larsen, Hovedsædet.
5. juni kontorchef H. Trochmann, Viborg.
6. juli filialdirektør Børge Kroer, Fredericia.
10. juli bestyrer N. Christophersen, Lyngby.

Pensionerede

1. februar 1968

fuldmægtig A. Schmidt, Holte Afdelingen
kontorchef W. Ross, Aabenraa Filialen

1. marts 1968

bestyrer Aa. Beildorff Petersen, Nørrebro Afdelingen
bestyrer F. B. Evaldsen, Holte Afdelingen

1. april 1968

kontorchef Aage Norsker, Hovedsædet
afdelingschef A. Stoustrup, Hovedsædet
prokurist Ernst Jacobi, Hovedsædet
fuldmægtig H. Udsen, Nykøbing FI.

Nyansatte

København	Aabenraa
Annelise Allermann	Connie Christiansen
Willy O. Andersen	
Pietro Carmelo Bertarelli	Aalborg
Alice Hj. Christensen	Gudrun Nielsen
Niels K. Christensen	
Bjarne Christiansen	Aarhus
Elly Christiansen	Knud E. Andersen
Else-Marie Enderlein	Marlin Jensen
Ellen Espensen	Agnelhe Lauritsen
Jytte Fagt	
Hanne Gade	Esbjerg
Kaj Gadegaard	Anne Marie Dresing
Käte Grosse	Birgit Petersen
Irene Leni Hadenfeldt	Birgit Steiness
Bjarne Hagensen	
Birthe S. Hansen	Grindsted
Else Ruth Hansen	Hanne Vad Jensen
Margot Hansen	
Mariann U. Hostrup	Haderslev
Elsa Høgh	Inge Lise Vinther
Elisabeth Jennow	
Birgit H. Jensen	Odense
Birthe Bøje Jensen	Ulla Barfoed
Eda Jensen	Grethe S. Jakobsen
Finn Jensen	Oddbjørn Larsen
Tove Jensen	Kirsten R. Pedersen
Ellen Margrethe Johansen	Flemming Røjkjær
Conny Josefsen	Karen R. Sellebjerg
Ruth Josephsen	
Dorte B. Jørgensen	Randers
Mary Jensen Jørgensen	Inger Nielsen
Mona Lise Keese	
Ebba Keller	Rønne
Maj Jill Knudsen	Anette Botner
Ken Kreutzmann	
Kirsten Kristoffersen	Sønderborg
Poul Kronhjem	Karen Thomsen
Connie Kæster	
Svend Larsen	Toftlund
Bente Lassen	Carla Bonde
Sonja Laursen	
Nanna Lie	
Andreas Martensen-Larsen	
Else Månsson	
Gregers Münster	
Grete Nedergaard	
Lissi F. Nedergaard	
Birgitte L. Nielsen	
Hans H. Nielsen	
Inge Bjørnsen Nielsen	
Eva Nørregaard	
Hanne Olsen	
Karl-Otto Paludan-Andersen	
Anette Patrong	
Elinor D. Pedersen	
Lene Pedersen	
Karen Agergaard Petersen	
Torben F. Petersen	
Anne Plesner	
Gulli Rasmussen	
Bent Ravn	
Marianne Saltari	
Leif Schmidt	
Nina Stummann	
Gunnar Aabling Sørensen	
Tove S. Sørensen	
Judith Thomsen	
Elna K. Tufts	
Ellen Utoft	
Erik Vogelius	
Palle Voss-Jensen	
Ella Lise Webb	
Erik Wetche	
Annie Williams	
Karen Margrethe Windfeldt	
Kirsten Aabling	

Dødsfald

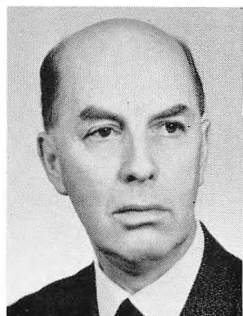

**Bankbetjent
Jack Rønsdorf**

Handelsbanken har mistet en af sine gode medarbejdere. Den 28. november 1967 fik vi meddelelse om, at Jack Rønsdorf var blevet syg på vej til banken. Entime senere modtog vi desværre budskab, at han var gået bort, kun 42 år gammel.

Det gjorde et meget dybt indtryk på os, som kendte ham. Vi satte stor pris på ham på grund af hans gode egenskaber, hans gode humør, hans positive indstilling til livet, og sidst men ikke mindst, udlærte han sit arbejde med en sjælden orden og præcision.

Vi savner ham. Æret være hans minde. EC

**Fuldmægtig
Jørgen Hansen**

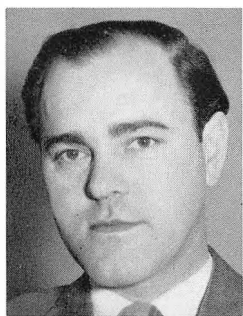
Efter længere tids forudgående sygdom afgik fuldmægtig Jørgen Frederik Hansen, Graasten filialen, ved døden den 15. december 1967 i en alder af 61 år.

Fuldmægtig Hansen blev ansat i Graasten filialen i 1923, og gennem alle årene virkede han her, heraf den sidste snes år som revisor.

Fuldmægtig Hansen var barnefødt på Graastenevnen og havde gennem sit store personkendskab en fin kontakt til filialens kundekreds.

Allerede i en relativ ung alder blev fuldmægtig Hansen ramt af sukkersygen, men sygdommen hindrede ham ikke i flittigt og nøjagtigt at passe sin gerning i banken. I foråret 1967 blev han imidlertid ramt af endnu en alvorlig sygdom, der sammen med sukkersygen alt for tidligt rev denne flittige og venlige medarbejder bort fra hans gerning og fra hans familie.

Vi vil savne fuldmægtig Hansen i det daglige arbejde, og vi vil ære ham i mindet. M.P.H.

**Bestyrer
Henning Jensen**

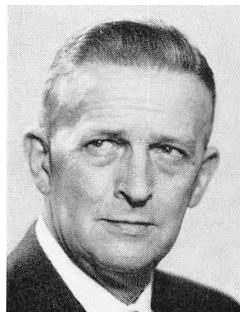
Bestyrer ved Ordrup Afdelingen Henning Jensen døde den 21. december, kun 50 år gammel. Med-

delelsen om Henning Jensens død var et hårdt slag for hans medarbejdere, der havde ventet at se deres afholdte chef hurtigt oven senge efter et influenza-angreb. Men da sygdommen forværredes, måtte Henning Jensen indlægges på hospitalet, hvor en blodprop gjorde ende på hans virksomme liv.

Henning Jensen begyndte som elev i Bredgade Afdelingen i 1934. Han blev derefter knyttet til Hovedsædet og flere indenbys afdelinger. I 1957 udnævntes Henning Jensen til fuldmægtig i Ordrup, og da afdelingen tre år senere skulle have ny leder, faldt valget naturlig på Henning Jensen.

I de ti år, Henning Jensen virkede i Ordrup, lykkedes det ham ved sin dygtighed og sit sympatiske væsen at knytte en lang række forbindelser til gavn for afdelingen, og hans popularitet gav sig synligt udslag i afdelingens vækst.

Henning Jensen vil blive savnet både inden for og uden for banken. PR

**Fhv. bestyrer
Jørgen Pedersen**

Lørdag den 23. december 1967 afgik fhv. bestyrer Jørgen Pedersen ved døden efter kort tids sygdom, 68 år gammel.

Jørgen Pedersen blev ansat i Handelsbankens Hovedsæde i 1923. Fra 1936-38 gjorde han tjeneste i Amagertorv Afdelingen og blev i 1938 udnævnt til souschef i Gjentofte Afdelingen. I 1956 blev han bestyrer af Sorgenfri Afdelingen, hvor han havde sit virke, indtil han i 1966 blev pensioneret. Jørgen Pedersen var en dygtig og flittig bankmand. Han ydede en stor indsats til gavn for banken, og med sin alsidige viden og sit venlige gemyt var han afholdt og respekteret blandt medarbejderne og kunderne. T.L.

Bestyrer Sven Fold, Gedser filialen

Pens. overtrafikkontrollør, bestyrer Sven Fold afgik ved døden den 28. december 1967 i en alder af 74 år.

Sven Fold blev i 1923 ansat som bestyrer af Lolland-Falsters Industri- og Landbrugsbankens Gedser filial, en stilling han igennem årene beklædte samtidig med sin gerning ved Statsbanerne.

Ved overgangen til Handelsbanken fortsatte Sven Fold i stillingen som bestyrer, indtil filialens ny bygning stod færdig. Han fratrådte i september 1965 og efterlod et stort savn hos både medarbejdere og filialens kundekreds, som han igennem sit mangeårige virke i Gedser by var kommet i så nær kontakt med.

Han var et fint og retlinet menneske, som vil blive mindet med ære. H.L.

Bestyrer Vagn Kromann, Nysted filialen

Den 30. december 1967 døde bestyrer Vagn Kromann, Nysted filialen, kun 61 år gammel.

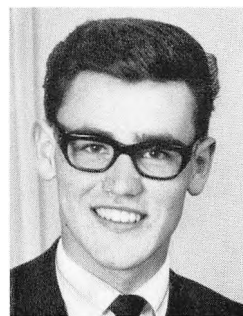
Bestyrer Kromann fik sin bankuddannelse i Lollands Bank i Nakskov og kom i 1929 til Lolland-Falsters Industri- og Landbrugsbank i Nykøbing Fl., hvor han var indtil 1940, da han blev bestyrer af Nysted filialen.

Entidvarhan medlem af Nysted byråd, hvorman satte stor pris på hans rolige og besindige væsen.

Ved overgangen til Handelsbanken i 1965 gik Vagn Kromann energisk og pligtfuld op i arbejdet under de ændrede forhold, men kort tid

derefter gennemgik han en alvorlig operation, hvortil stødte komplikationer. Under sygdommen lå filialens trivsel ham stærkt på sinde, og så ofte hans helbred tillod det, var han at finde i filialen.

Vagn Kromann var i besiddelse af fine menneskelige egenskaber, der gjorde ham afholdt af såvel kunder som medarbejdere, og mindet om ham vil leve længe i vor erindring. H.L.

**Elev Paul Ingvard
Carstensen**

Den 7. januar 1968 afgik elev Paul Ingvard Carstensen, Toftlund filialen, ved døden efter et tragisk uheld under en håndboldkamp, kun 19 år gammel.

Paul Ingvard Carstensen blev ansat i filialen den 1. juli 1967 efter at have bestået handelskøbskøret og nåede således kun at arbejde i banken i et halvt år.

Han var en tiltalende og lovende ung mand, der med flid og interesse gik op i det arbejde, der blev ham pålagt, og han var meget afholdt af kollegerne. C.J.

Fhv. fuldmægtig Børge Pontoppidan

Det tynder ud blandt de gamle af den generation, der begyndte i banken før den første verdenskrig, da alle i banken kendte hinanden.

Fhv. fuldmægtig Børge Pontoppidan afgik ved døden den 4. februar 1968 nær 79 år gammel.

Han bar præg af at tilhøre en af Danmarks gamle kulturslægter. Vi, der gennem år arbejdede sammen med ham, lærte at sætte pris på ham for hans gode humør og hans ukuelige energi, når arbejde krævede en ekstra indsats. Hans mange historier om banken og dens personale, fra »de gode gamle dage«, var os til megen glæde. Han var et levende menneske.

De sidste år i banken arbejdede han i bogholderiet, indtil sygdom tvang ham til at søge sin afsked før tiden.

Med vemod vil vi tænke på ham. P.P.

**Kasserer
Ib Andersen**

Kasserer Ib Andersen, Klampenborg Afdeling, er afgang ved døden den 19. februar 1968 efter nogen tids sygdom, kun 46 år gammel.

Ib Andersen blev ansat i banken i 1939 og virkede i en årrække i Hovedsædet, dels i Clearingen og dels i Hovedkassen.

I 1959 kom han til Klampenborg Afdeling, hvor han - som den dygtige og omhyggelige kasserer han var - blev meget afholdt.

Meddelelsen om hans alt for tidlige død blev modtaget med vemod af såvel kunder som kolleger. Aa.P.

Jubilæer

50 år - 1. maj
kontorchef P. E. Mortensen
Indkøbskontoret, Hovedsædet

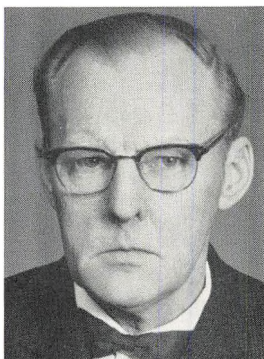
50 år - 14. maj
kontorchef Axel Sørensen
Odense

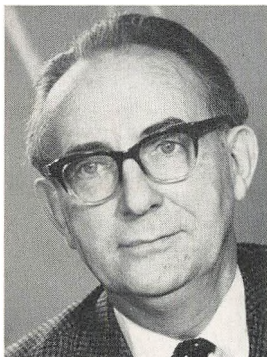
50 år - 1. juni
bankbetjent Willy Holleufer
Gammeltorv Afdeling

50 år - 1. juli
bankbetjent Carl Lund
Hovedsædet

40 år - 12. maj
prokurist Magnus Johs. Langvad
Viborg

40 år - 18. maj
prokurist S. Bøggild
Store Kongensgade Afdeling

40 år - 2. juli
filialdirektør O. Lindgaard
Rønne

40 år - 16. juli
bankbetjent Rudolf Kyhl
Hovedsædet

25 år - 1. juni
fuldmægtig, fru Anna Skeel
City Afdeling

25 år - 12. juli
fru Elly Nielsen
Store Kongensgade's kantine

MED VENLIG HILSEN
VOR BANK